

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 21 / CEFP / 30.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEFP\21CEFP\

Fitxer 21CEFP1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 326

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 21, dimarts 30 de setembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 21 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Catalunya; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Laia Estrada Cañón, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre el sistema dual de formació professional (tram. 357-00284/15).
2. Compareixença d'una representació de la Lliga Matemàtica davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre la manera de fomentar l'ús i l'atractiu de les matemàtiques en l'educació primària i secundària (tram. 357-00283/15).
3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el model de formació professional del Departament d'Educació i Formació Professional (tram. 354-00162/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre les actuacions previstes per afrontar l'onada de calor actual i les properes (tram. 354-00168/15). David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Sol·licitud de compareixença de Núria Planas, directora de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre els resultats de l'avaluació de les competències bàsiques (tram. 356-00884/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença de la directora de serveis del Departament d'Economia davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre l'enviament del val escolar amb errades ortogràfiques (tram. 356-00909/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Concertats i Centres Privats davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació actual dels centres concertats (tram. 356-00911/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Proposta de resolució sobre l'ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà (tram. 250-00289/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 91; esmenes: BOPC 189, 13).

9. Proposta de resolució sobre l'estat de les infraestructures del sistema educatiu i la previsió d'un pla d'inversions perls edificis escolars (tram. 250-00299/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 160, 24; esmenes: BOPC 200, 5).

10. Proposta de resolució sobre el suport a les activitats educatives de les escoles rurals fora del centre escolar (tram. 250-00305/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 160, 32).

11. Proposició de llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del 6% del producte interior brut per l'educació (tram. 202-00058/13). Nomenament de la Ponència.

La vicepresidenta

Bon dia. Si els sembla, comencem la comissió. En primer lloc, informar que substituiré la presidenta durant uns minuts fins que ella se pugui incorporar en aquesta comissió. En primer lloc, si hi ha algun grup que vulgui comunicar alguna substitució..., endavant.

Gisela Navarro Fuster

Sí, vicepresidenta, bon dia. Jo comunico la substitució, però no ara, sinó d'aquí a dos punts del diputat..., ah, sí, dues substitucions. (*La diputada riu.*) El diputat David González Chanca marxarà i serà substituït per la diputada Andrea Zapata i la diputada Mónica Ríos tampoc està avui i és substituïda per la diputada Núria Navarro.

La vicepresidenta

Gràcies. Endavant...

David Cid Colomer

Sí, gràcies, presidenta. Jo mateix, el diputat David Cid, substitueix la diputada dels Comuns Jéssica Albiach.

La vicepresidenta

Gràcies.

**Compareixença del secretari de Formació Professional per
informar sobre el sistema dual de formació professional**

357-00284/15

Si els sembla, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre el sistema dual de formació professional. Suspenem un minut la comissió per anar-lo a buscar.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta

Bé, doncs, moltes gràcies. Benvinguts, senyor Coma i senyor Roca. Quan vostè vulgui, tindria trenta minuts.

(L'exposició del secretari és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Francesc Roca Rosell (secretari de Formació Professional)

Presidenta de la Comissió d'Educació i Formació Professional, diputades i diputats, bon dia. Abans de res, agrair l'oportunitat que ens ofereix aquesta compareixença per compartir amb totes i tots vostès les dades del sistema de formació professional dual del curs 24-25, així com les línies estratègiques pel seu desenvolupament o desplegament a Catalunya.

En primer lloc, abans d'entrar en matèria, voldria compartir amb totes i tots vostès les dades referents al procés d'admissió i matriculació de la formació professional del curs 2025-2026 fins a data d'avui. El procés d'admissió i matriculació de la

formació professional és un procés complex, perquè aglutina en un mateix procediment i calendari uns estudis postobligatoris, com són els cicles formatius de grau mitjà i uns cicles formatius de grau superior. Mentre els primers ens situen principalment en un context de presa de decisió de l'alumnat que finalitza el quart d'educació secundària obligatòria, el segon s'emmarca en una formació professional superior per aquells alumnes que han finalitzat el batxillerat.

Per tant, les particularitats i les circumstàncies que envolten uns i altres alumnes són diferents, com ho són també els interessos i les estratègies que en l'exercici del dret de cada alumne pot utilitzar per obtenir una plaça de continuïtat acadèmica. Aquesta realitat es suma a la complexitat de la gestió de les assignacions i la confirmació de matrícula, uns aspectes inexistents en les etapes d'ensenyament obligatoris, doncs tenim estudiants que fan doble sol·licitud pels estudis superiors, un per cicles formatius de grau superior i un altre per graus universitaris. En menor mesura, tenim els alumnes que poden optar per un cicle formatiu de grau mitjà i un altre de batxillerat.

Dit això, els diré que enguany, amb els canvis i millores que es va proposar sobre el procés d'admissió i matriculació i les tres tandes d'assignació i la publicació de les notes de tall i l'eina de simulació com per fer la sol·licitud, ha fet possible que s'han validat 96.319 sol·licituds que compleixen amb els requisits d'accés, un accés que supera el dotze per cent del registre del curs anterior. Sobre un total de 84.122 places d'oferta, hem fet 81.479 assignacions de plaça, un divuit per cent més que el curs 2024-2025. I en el cas dels cicles formatius de grau mitjà, el procés d'assignació de places ha suposat un 86,4 per cent de l'admissió, mentre que en els cicles de grau superior aquest percentatge és del 82,6 per cent.

Els explicava que el procés d'admissió i matriculació dels cicles formatius de grau mitjà i de grau superior és un procés complex perquè incideix, entre altres factors, com és l'assignació de la plaça universitària, les PAU de setembre o altres de personals que acaben amb un canvi de decisió de l'estudiant a l'hora d'obtenir una plaça. En aquest sentit, un cop finalitzat el procés ordinari d'admissió i matriculació a 31 de juliol, amb les tres tandes d'assignació més el període directe al centre, que es va fer durant la publicació de les places de vacant, els puc informar que s'han

matriculat i que, per tant, estan a les aules dels nostres centres de formació professional un total de 43.151 alumnes per una oferta de 47.483 places, el que suposa un 90,9 per cent i una mitjana de 27,3 alumnes pels cursos de primer curs.

Perquè fa els cicles de grau superior, les xifres són que per 36.639 places s'han matriculat 32.521 alumnes, els que esdevé un 88,8 per cent i una mitjana de 26,6 alumnes per grup a primer curs. Des de la publicació de les places de vacants el passat 8 de setembre, amb un total de 15.232 places, actualment resten a grau mitjà 4.332 places vacants i a grau superior 4.118 places.

D'altra banda, una altra data significativa que els vull compartir és que, enguany, l'alumnat de continuïtat formativa, aquell que finalitza el quart curs de l'ESO o bé procedeix d'un grau bàsic, ha representat un 91,3 per cent de les assignacions de matrícula i un 88,6 per cent en els casos de l'alumnat que es reincorpora al sistema després d'haver fet un programa de formació i inserció i que vostès saben que és un programa destinat a aquells alumnes que no han graduat...

Fitxer 2

amb l'ESO. Aquest és un avançament de les dades de la fase de tancament del procés d'admissió i matrícula del curs 25-26 que, un cop conclòs, encara està fins a final de mes, també els hi farem arribar totes les dades una vegada estiguin finalitzades.

Finalment i per concloure aquesta part de la meva intervenció, la matrícula total a dia d'avui és de 75.672 alumnes, alumnes de cicles formatius de grau mitjà i superior, el que equival a catorze mil joves més respecte al curs 24-25. Aquesta seria la primera intervenció per explicar com ha anat el procés de preinscripció i matrícula, les vacants que tenim a dia d'avui pendents, perquè així totes i tots vostès tinguin aquestes dades.

Una vegada finalitzi tot aquest procés, els facilitarem tot com finalitzarà. I a partir d'ara, que la meva intervenció anava en la línia del sistema de formació professional dual, a continuació exposaré les dades que són motiu principal d'aquesta compareixença en matèria de formació professional dual.

M'agradaria començar informant-los que les dades pertanyen al curs 2024-2025 i són el resultat d'un estudi realitzat per la Secretaria de Formació Professional per tal d'analitzar la situació de la FP dual a Catalunya i afavorir la presa de decisions estratègiques en matèria de planificació i organització dels recursos i de les polítiques a emprendre. L'estudi s'ha estructurat en tres blocs d'anàlisi, alumnat, territori i empresa, i la metodologia que s'ha emprat ha estat l'anàlisi estadística, descriptiva i comparativa per cada bloc d'estudi, amb les fonts de la base integral de dades del Consell General de Cambres de Catalunya, una captació de dades de l'alumnat i centres de formació professional a partir d'un formulari propi i l'extracció de dades de l'Idescat.

Amb l'objectiu de familiaritzar-nos amb la terminologia, en tant que el curs 2024-2025 han conviscut dues lleis, la llei LOE i la llei 3/2022, d'ordenació i integració de la formació professional, cal relacionar la formació en centres de treball amb la formació dual general i la formació dual en alternança amb la dual intensiva, tal com es mostra en aquest quadre que tenen en pantalla, on s'observa el creixement continuat de les dades de modalitat. Això és el que veuran ara.

Durant el curs 2024-2025, a tancament de 31 d'agost, han realitzat la formació pràctica a l'empresa a Catalunya un total de 105.853 alumnes de primer i segon curs. Un vuitanta-tres per cent és en modalitat general i un disset per cent en modalitat intensiva. En el curs 2024-2025, l'oferta de places d'estades formatives a l'empresa ha augmentat en 6.391, però el creixement de demanda per part de l'alumnat per estudiar formació professional ha estat un trenta per cent els darrers quatre anys.

És obvi que el primer objectiu és disposar de places de pràctiques suficients per tots els nostres estudiants de formació professional. Pensin que, amb la nova llei, sigui dual general o sigui intensiva, els alumnes, per poder graduar han de fer l'estada formativa a l'empresa entre cinc-centes i mil hores. Aquest és un canvi important a tenir en compte.

Bàsicament, la dual intensiva per territoris, aquí veuran que on hi ha més oferta..., aquí tenen aquesta diapositiva per modalitats i territoris. Veuran que és desigual el tema de la modalitat intensiva amb la modalitat general. Veuran en quins territoris la modalitat intensiva és on tenim més oferta d'intensiva i veuran en quins territoris la

modalitat general. Sí? Ho veuen? A partir d'aquí, caldrà analitzar per què en alguns territoris la intensiva té un percentatge del vint-i-cinc per cent i per què en altres territoris no tenim aquestes dades.

Veuran també que amb la intensiva la implantació superior al vint per cent el tenim al Vallès Occidental, a Tarragona –parlem de serveis territorials–, a Catalunya Central i Girona, i també per la franja baixa, especialment el Barcelonès i Lleida.

A partir d'aquí, penseu que per la dual intensiva tenim dues opcions, o beca formativa o bé contracte laboral. Majoritàriament, quan parlem de dual intensiva, l'opció és la beca salari. També val la pena recordar que la beca salari, a partir de l'1 de gener del 2029, ha de ser contracte laboral. Vol dir que tenim un repte de passar de beca salari a –en aquest cas–, contracte.

Passem per famílies. En aquesta diapositiva veuran per famílies quines són les que han acollit la dual intensiva. Majoritàriament són famílies d'electricitat i electrònica, d'instal·lació i manteniment, de química, fabricació mecànica, energia i aigua i indústries extractives. Aquest seria el percentatge de famílies que han acollit alumnes en dual intensiva.

I, en el tema de la dual general, veurem que les famílies que més alumnes acullen en dual general són les de maritimopesquera, imatge i so, sanitat i activitats físicoesportives. Aquí també hi ha una sèrie de realitats de per què el tema de la dual general és o va relacionat amb aquestes famílies. Hi ha famílies o hi ha cicles formatius que, d'alguna manera, tenim una situació dels menors d'edat, tenim una situació dels horaris, estivals i no estivals, etcètera. Hi ha un tema de diferents sectors.

En aquesta diapositiva el que els volem explicar és el percentatge d'alumnes que estan fent la seva estada formativa en diferents tipologies d'empresa. És important aquest concepte. Si parlem d'un vint-i-nou per cent d'una tipologia d'una empresa, no estem dient que és el vint-i-nou per cent de l'alumnat. És per alumnat. Aquesta diapositiva és el tant percentatge d'alumnat per modalitat. El setanta per cent de la FP dual general s'assumeix, això és el que veuran vostès, des de les empreses individuals o autònoms, les microempreses, deu a nou treballadors i la petita empresa, menys de cinquanta treballadors. En canvi, la intensiva, el setanta-sis per

cent dels estudiants la realitzen en microempreses, petites i mitjanes empreses. És una voluntat, ja ho veuran després a les conclusions, d'anar incrementant la dual intensiva més que la dual general.

En aquesta diapositiva el que volem evidenciar és que durant el curs 24-25 es va manifestar, en algun moment se'ns ha dit si tenim suficients empreses per acollir els alumnes. Això és una qüestió que se'ns ha plantejat. En aquesta diapositiva el que els volem compartir amb vostès amb les dades que hem tret és que es va manifestar per part de l'alumnat, un 2,4 per cent del nostre alumnat va manifestar que va trobar dificultats per la seva estada formativa. La resta han pogut fer la seva estada formativa i segurament d'aquest 2,4 segurament també han pogut fer l'estada formativa a l'empresa.

Si parlem de dificultats, a la següent diapositiva el que veuran que per territoris Tarragona i Lleida presenten menys dificultats a l'hora de trobar empreses col·laboradores per implantar la formació professional dual. Per cursos, el primer curs presenta majors dificultats en els territoris de Catalunya Central, Barcelonès i Vallès Occidental. Tots ells per sobre del vint per cent. En contraposició el segon curs presenta una millora substancial en tots els territoris però el Barcelonès segueix presentant dificultats en aquest sentit. Estem analitzant aquest tipus de detall per donar sortida aquest proper curs.

Una altra dada per nosaltres molt significativa és la satisfacció de les empreses que han acollit els alumnes i els alumnes que han fet aquesta estada formativa a l'empresa. Com veuran aquí és satisfactòria, perquè realment diu que l'avaluació de la FP dual que fa a les estades a l'empresa per part de l'alumnat la satisfacció, tant per part de l'empresa com per part de l'alumnat, és d'un noranta per cent. Vol dir que estem davant d'un sistema de formació professional dual que al nostre entendre està en el marc d'una qualitat.

I a partir d'aquí tenim reptes, reptes que haurem d'abordar aquest curs 2025-2026. Recordar que tenim estem elaborant el cinquè pla de la formació professional, que aquest cinquè pla de la formació professional s'emmarca dins de l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professional, on estan els agents socials, i bàsicament i que també tenim la voluntat d'arribar a un acord de Govern i el repte seria, creiem

amb les dades que hem compartit amb vostès, que ens trobem amb una FP dual en creixement.

Que cal impulsar una FP dual intensiva, especialment en territoris amb menor implantació. També és cert que hem d'incrementar el nombre de places d'FP dual general en alguns títols. És voluntat en aquest cinquè pla impulsar mesures per fomentar el creixement del contracte laboral respecte a la beca. Pensen que per llei orgànica a finals del 2028 finalitza el tema de la beca salari. És important en aquest mandat d'aquests quatre anys fer possible la participació d'unes 60.000 empreses per fer possible que tots els alumnes facin la dual intensiva o general. Estem treballant per millorar la planificació de l'oferta, atenent els sectors productius, atenent les necessitats dels col·lectius especials d'estudiants i garantint sobretot allà on impulsem creixements de formació professional, garantint els llocs de pràctiques a l'empresa.

Estem treballant, ja tenim un banc de bones pràctiques. (*Veus de fons.*) No passa res. Estem impulsant un banc de bones pràctiques de tutors i tutores mancomunats, d'acceleradores al territori per fer possible aquest model d'FP dual català. Configurar —és el repte—, un mapa d'FP dual general intensiva. I un altre repte és com les administracions i el sector públic han de fer possible o han d'incrementar la seva participació amb la FP dual. Pensen que el Govern va acordar la implementació de vuit-centes places d'FP dual pensant en el canvi generacional de la funció pública.

Fitxer 3

I cal mantenir aquest grau de satisfacció entre empreses i alumnat, que creiem que és important seguir mantenint aquest grau de satisfacció per les empreses i pels alumnes. Bàsicament és això el que els volíem comentar.

És un camí que hem iniciat, el tema de la formació professional dual. Creiem que tenim un bon model de formació professional dual, però que cal nous reptes, com hem dit ara. Dual general intensiva, incrementar la intensiva, com fem possible que beques passin a contractes, com fem possible en el mapa un equilibri territorial per sectors.

I només em resta agrair la seva atenció i posar-me a disposició seva per si els cal algun aclariment sobre tota la informació que ens hem compartit en aquesta compareixença.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Coma per la seva exposició..., ai, perdó (*Veus de fons.*) Per la seva exposició i també agrairíem si ens poguessin fer arribar aquesta presentació. I ara seria el torn dels grups parlamentaris i en primer lloc pel Grup del PSC té la paraula la diputada, la senyora Gisela Navarro per un temps de cinc minuts.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies vicepresidenta. Moltes gràcies secretària general. Sempre és un plaer escoltar-lo aquí en comissió. Ja sap vostè que des del Grup del PSC i Units per Avançar, com a partit nosaltres tenim en el nostre ADN polític l'objectiu de desenvolupar tot el potencial que suposa la formació professional, perquè estem convençuts que ofereix moltes possibilitats i moltes oportunitats per l'alumnat i per tothom. Per què? Doncs perquè la FP, sota el nostre punt de vista, és una gran projectadora de vocacions i de talent, reconnecta amb les teves habilitats i les potencialitats i també genera oportunitats de projectes d'èxits educatius i també d'èxits vitals.

Redueix l'abandonament educatiu prematur, una fita molt important per nosaltres, i ofereix també totes les possibilitats per continuar amb l'itinerari educatiu que cadascú necessiti en cada moment, quan ho necessiti. Em refereixo, per exemple, a les diferents possibilitats amb la universitat.

Òbviament, necessitem un bon mapa de famílies d'FPE accessibles i modernes i, evidentment, el model dualitzat i, en especial, aquesta dual intensiva a la que tendim és la millor manera d'enllaçar aquest món educatiu amb el món laboral i professional que, evidentment, és la millor manera de definir els perfils professionals que enguany necessitem i, sobretot, de veure i viure aquesta praxi directa, aquesta pràctica des de l'inici del grau que cadascú cursi. Aquesta tècnica d'aprendre treballant que

enllaça molt o que s'assembla molt al que en els cicles educatius històricament dels petits es parla o es diu, que és aprendre fent, aprendre jugant. És com imitar aquesta manera de fer la pedagogia més activa.

Ja vàrem felicitar en el seu dia la consellera Niubó quan va venir a comparèixer el dia 16 de setembre per aquesta bona feina, pel que fa a la FP, però volem també donar-li les gràcies a vostè per aquesta aposta política tan decidida. Les dades que vostè avui ha compartit són molt contundents i realment descriuen una voluntat gran per part de tot l'alumnat de Catalunya per elegir aquest itinerari de la formació professional. Alhora, també sabem que encara hi ha molts reptes a conquerir. Vostè ha mencionat alguns i que no només són feina del departament. Hi ha molts aspectes socials, d'empresa, etcètera, que vostè ha explicat.

Un dels que ens agradaria preguntar és quines eines tenim a disposició o què està pensant el Departament d'Educació i Formació Professional per abordar la bretxa de gènere. Sabem que es reproduïx molt a les famílies professionals, aquelles famílies que són purament o molt masculinitzades i aquelles que són molt feminitzades. Existeixen a tots els itineraris educatius, però sabem que a la formació professional encara hi ha molta feina a fer. Llavors, ens preguntem com podem trencar amb aquests patrons o quines eines tenim nosaltres per trencar amb aquests patrons.

Quedi clar també que no voldríem posar l'èmfasi en allò que manca. Evidentment estem orgullosos i orgulloses del gir que en un sol curs han aconseguit pel que fa a l'FP, però també és la nostra feina com a grup parlamentari recordar aquests aspectes que cal continuar treballant.

I no voldria deixar un tema important –i acabo–. Sabem que aquí el territori juga un paper definitiu. De fet, vostè ha posat tres o quatre imatges molt contundents també de com hi ha la diversitat territorial. Ha posat exemples i volem posar en valor també els municipis que han fet molt bé la feina històricament i que han fet aquesta tasca de prospecció d'empreses. I també volem reconèixer i recordar aquelles empreses que des del primer moment han tingut clar que formaven part d'aquesta estratègia de país i que han jugat un paper fonamental com a prescriptors. I tant de bo moltes empreses triïn aquesta estela de feina i puguem tenir cada cop més per donar resposta a aquesta necessitat de pràctiques.

També volem valorar –ara sí que acabo–, la iniciativa que també vostè ha comentat de fer pràctiques en les administracions públiques. Creiem que és un paper fonamental també com a exemplificador. I en aquest sentit ens preguntem, no ho sabem, no conec aquesta dada, no sé si el Parlament de Catalunya és acollidor de pràctiques d'FP, en el cas que ho sigui, celebrem aquesta aquest fet, però si no ho és, emplacem també el Parlament que sigui receptor d'alumnat d'FP del grau que sigui possible, evidentment.

Per tant, moltíssimes gràcies de nou per tota la feina i moltes gràcies per les dades que avui ha compartit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i en el seu nom té la paraula la diputada Judit Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies al senyor Roca, al senyor Coma i a tot l'equip que l'acompanya del departament per aquesta compareixença i per avui aportar-nos dades que són necessàries en aquest inici del curs 2025-2026. S'han exposat diversos temes, però si em permet, crec que hi ha una qüestió fonamental per la qual començarem, que és aquesta aposta pel model de formació professional dual i la dual intensiva a Catalunya, però tanmateix aquesta aposta clau també ha comportat el darrer curs amb aquest disseny, amb aquesta aplicació que no es garanteixin totalment la igualtat d'oportunitats, ni l'eficiència, ni l'equitat, segurament perquesta convivència que ens comentava de les dues lleis.

La formació professional dual és aquesta gran oportunitat que tenim de connectar la formació i de connectar l'empresa. Ens volem emmirallar, la nostra màxima és fer-ho amb models com l'alemany o l'austriac, però el cert és que encara no hi som. Queda molt de camí per recórrer, però el pitjor de tot és que molts joves que comencen o que han començat aquesta formació professional dual no troben l'empresa on poder portar a terme les seves pràctiques. De fet, avui vostè feia referència a aquestes dades.

Hi ha un estudi en què va participar-hi el Departament d'Educació –el va encapçalar–, i de Formació Professional, però també amb el Consell General de Cambres, també amb les dades de l'Idescat, on es concreta que el setze per cent dels alumnes a primer curs van tenir dificultats per trobar empresa, però tanmateix avui ho exposàvem, aquesta implantació desigual entre territoris de tot el país.

Pel que fa a l'oferta empresarial, més de quaranta-tres mil empreses van col·laborar amb la formació professional dual. És positiu, però encara queda, com dèiem, molt camí per recórrer fins a arribar a aquest deu per cent del teixit empresarial català, situant-lo en un total de setanta-set mil empreses que estarien quantificades i que necessitarien per fer aquesta part necessària i pràctica. Per tant, avui davant d'aquesta situació voldríem, des del nostre grup parlamentari, preguntar-li com pensen donar-hi resposta per abordar la situació i per revertir-la de cara a aquest curs 2025-2026, si estan ajudant els centres amb algunes mesures concretes per la prospecció, per aquest seguiment empresarial, per ser més prescriptors i com es desplegarà una borsa pública d'empreses en aquest mateix sentit.

Perquè, precisament, una implementació sobtada i sense els recursos necessaris pot generar fractures, fractures tant per part dels alumnes, que quedin fora, per part de les empreses que no puguin atendre aquestes càrregues per part dels centres que no tenen els materials adequats i aquestes desigualtats territorials a les que fèiem referència. Tanmateix, és cert que hem de tenir en compte que el nostre país compta amb un teixit empresarial complet de pimes, de petites i mitjanes empreses, que la capacitat administrativa és complexa, també de tutorització, també de finançament, i cal assumir aquesta responsabilitat.

Però tanmateix, en aquells projectes estratègics i de país on es podria implementar, i em refereixo a la notícia que coneixíem fa uns dies, del Centre de Formació Professional d'Automoció de la Generalitat a Martorell, vèiem com la Universitat Politècnica de Catalunya deixava la seva gestió, i veiem com a cada bugada perdem un llençol en formació professional i voldríem, també, que avui hi fes referència i conèixer si de nou perdrem l'oportunitat de formar personal en sectors estratègics com pot ser aquest centre capdavanter.

Per altra banda, crec que avui no s'entendria poder parlar de formació professional i no fer-ho de l'inici del curs pel que avui ens ha portat algunes dades, amb un procés de preinscripció i de matrícula que s'ha avançat, aquest avançament necessari en el calendari, però tanmateix, també amb un nou curs accidentat i coincidint amb l'any de Govern. De fet, aquest estiu, gairebé quinze mil alumnes van quedar fora de la primera assignació de places de formació professional, el que hauria de fer saltar absolutament totes les alarmes del Govern.

Però després d'aquesta assignació, crec que avui també és de justícia, a 30 de setembre, ja a punt de començar l'1 d'octubre, conèixer quants alumnes han quedat fora del sistema perquest tipus de motius, i tenint en compte aquesta aposta de la digitalització que és necessària, però també amb el període d'al·legacions tan breu que s'ha portat a terme, el perill de la manca d'acompanyament que podria haver-hi per part de l'alumnat, quan tradicionalment sempre hi ha hagut aquest suport dels centres educatius i que ha sigut necessari. Perquè, certament, es fa difícil parlar de com està en joc la formació de tants joves i com el sistema, reiteradament, curs rere curs, falla en processos de preinscripció, en processos de matrícula, que en altres àmbits, com seria l'universitari, estan garantits i són tot un èxit.

I no em voldria allargar gaire més, sé que avui vostè destacarà aquest increment de l'oferta, que és positiu, però no és només una qüestió de quantitat, sinó també de qualitat i de cohesió territorial, perquè creiem que aquesta formació professional a distància també s'hi ha d'apostar, de la mateixa manera que cal abordar més recursos, apostar per l'equiparació salarial, per nous equipaments, que han quedat tot just obsolets, i també per l'orientació dels nostres alumnes amb la concertació de places en les zones de dèficit d'oferta.

Per tot l'exposat, demanem aquesta aposta clara del Govern, per tal que pugui gestionar bé i per tal que pugui apostar perquesta formació sense relegar-la i garantint, per tant, que és veritablement una porta del futur dels nostres joves.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. I en primer lloc, agrair també la compareixença del senyor Roca i del senyor Coma. Crec que vostès han posat moltes xifres en aquesta presentació, xifres que són molt interessants i xifres també que ens indiquen que alguna cosa hem fet bé els darrers anys, perquè el que veiem avui és un reflex d'aquesta aposta decidida que ha fet Catalunya per la formació professional, per avançar cap a la formació professional dual, per avançar cap a la professió dual intensiva i, per tant, avui comencem, continuem de fet veient aquests resultats i també una premissa, que és que la millor manera d'apostar per la formació professional és abocant-hi recursos, com per exemple la xifra rècord que tenim de recursos invertits en la formació professional.

Per primer cop, 1000 milions d'euros que s'hi van destinar i s'estan destinant a la formació professional i això ens permet continuar desplegant totes aquestes mesures i que també ens permet arribar a aquestes bones xifres en el nombre d'alumnes, fins a aquest mig milió de places creades i, per tant, unes dades de matrícula que són molt bones. Per tant, creiem que en els últims anys en aquest país hem creat unes bases sòlides que ens permeten avançar amb ambició en una formació professional sòlida i robusta que doni oportunitats de present i de futur a molts joves del nostre país, però també a molts sectors professionals.

Però com vostès mateixos situaven, el repte és complex i segurament un dels reptes majúsculs que encara tenim de cara a la formació professional és pel que fa a l'adjudicació de places, perquè veiem que aquest setembre tampoc n'ha estat una excepció. Sí que reconeixem que hi ha una millora respecte l'anterior curs, però la realitat és que hem tornat a veure moltíssimes cues al setembre focalitzades també en alguns territoris molt concrets i també el que s'han trobat molts alumnes és amb un procediment que, en no estar centralitzat ben bé ningú sabia quines places hi havia disponibles, on estaven aquestes places i a quines formacions podien optar els alumnes que buscaven una plaça de formació professional.

Per tant, amb les dades que vostè ha presentat, em sumo a la pregunta que li han fet anteriorment. Vostè parlava de noranta-sis mil sol·licituds, un dotze per cent més respecte al curs passat, però vuitanta-una mil assignacions, i per tant, ens queden

quinze mil places que ara mateix no estan assignades o que no estan cobertes. Per tant, ens preguntem,...

Fitxer 4

què ha passat amb aquestes places. Entenem també que s'aniran ajustant i que per tant encara hi ha un marge perquè s'acabin d'ocupar aquestes places.

Però ens preguntem què ha passat amb aquestes places i sobretot si s'ha fet un seguiment d'aquests casos, perquè el que és important és fer el recorregut, què ha passat amb aquests alumnes que es van voler matricular en una oferta formativa, no han pogut accedir i saber si el recorregut d'aquell alumne ha estat anar cap a un altre tipus de formació o si abandonar la seva continuïtat acadèmica, que aquí entenem que estarien provocant un greuge molt i molt important. Per tant, si podrien aclarir-nos aquesta qüestió.

Pel que fa també a la formació professional dual intensiva, crec que el marge de millora és molt evident, les xifres ho diuen per si soles, només un disset per cent per contra del vuitanta-tres per cent dels alumnes que cursa aquesta formació dual general. També s'ha posat de manifest aquesta desigualtat entre sectors professionals i territoris i per tant entenem que és una de les qüestions que s'han de començar a treballar, si poden concretar una mica més en quin sentit hi estan treballant.

Però també una qüestió que vostès han posat de manifest i que ens preocupa també especialment, que és la desproporció entre beca salari i contractes, aquest noranta-tres per cent per contra d'un set per cent, quan d'aquí dos cursos aquesta tendència s'haurà de revertir. Dos cursos entenem que és poc, serà de forma obligatòria, per tant, com estan treballant perquè entenem que no podem posposar l'abordar aquesta qüestió i, per tant, com ho estan afrontant.

Per altra banda també li adreço a vostès una pregunta que ja li vam formular al director general de professorat i ens la va redirigir cap a vostès, per tant esperem que vostès ens puguin respondre, en relació amb les retallades que han patit alguns

docents amb el nou currículum a segon de cicles, que molts docents han quedat fora, en aquest sentit quants docents hem perdut degut a aquestes retallades.

I també pel que fa al professorat de PFIs, ja que docents que acumulaven quinze, vint anys d'experiència impartint aquest mòdul general ara han quedat exclosos per no tenir el requisit de l'especialitat d'ESO i batxillerat, per tant preguntar-los a què es deu aquest canvi i quines han sigut les conseqüències que estem segurs que ja estan aflorant, a més a més del que creiem que és una pèrdua qualitativa en l'acompanyament que podien fer aquests docents degut a la seva experiència i també a vetllar per la continuïtat i la qualitat educativa d'aquests alumnes.

Creiem que anem en la bona direcció, creiem que hem establert unes bases sòlides per avançar cap a un sistema de formació professional ambiciós en el nostre país, però també creiem que hi ha alguns reptes per endavant i pel que fa Esquerra Republicana també mà estesa i comptin amb nosaltres per treballar plegats per donar oportunitats –com deia–, de present i de futur als joves del nostre país en un moment que és molt necessari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el senyor David Cid.

David Cid Colomer

Moltíssimes gràcies per la compareixença. Sense dubte, nosaltres també sempre hem defensat que la formació professional dual és una oportunitat per transformar el model educatiu i sobretot per millorar la instrucció laboral de milers i milers de joves en un moment en què encara, malgrat s'ha reduït, tenim taxes de desocupació juvenil molt altes si ho comparem evidentment en el marc de la Unió Europea.

Nosaltres, malgrat això, sí que creiem que cal anar millorant i avançant en la millora del model i sí que és cert i nosaltres també, com s'ha dit, valorem positivament l'avançament del període d'inscripció i també que s'han reduït, encara que segueixen existint però s'han reduït de manera important el nombre d'incidències, però sí que creiem que el model presenta en aquest cas alguns problemes i algunes deficiències

estructurals que crec que s'han de poder millorar i fins i tot alguns sindicats, en aquest cas Comissions Obreres també alerten sobre aquesta necessitat de millora.

Jo crec que cal apostar per una major corresponsabilitat en aquest cas del sector empresarial, amb major acompanyament institucional però també que hi hagi una connexió més gran entre els centres i les empreses. Això és una de les qüestions que s'alerta. I fins i tot alguns –en aquest cas, com sindicats de treballadors com Comissions–, alerten que s'ha de limitar el nombre d'hores o en aquest cas el nombre d'hores curriculars que es fan en el centre empresarial. Perquè moltes vegades no se sap fins a quin punt estan sent realment hores formatives o fins i tot s'està desenvolupant una part de jornada laboral.

Creiem que hi ha d'haver una normativa clara i homogènia sobre la responsabilitat de les empreses i sobretot mecanismes de supervisió per part dels centres de la formació. Que hi hagi un seguiment de realment que aquesta formació que es fa a les empreses és la que es necessita en aquest cas pels alumnes i que no estem en alguns casos davant de fórmules de contractació barata. Aquí també una de les qüestions que també s'apunta damunt de la taula és la possibilitat que els delegats i els comitès d'empresa també facin seguiment d'aquests plans de formació, que crec que és una bona manera també de corresponsabilitat del conjunt del que és l'empresa. L'empresa no és només evidentment la seva direcció sinó també són òbviament els seus treballadors i treballadores.

Per tant, nosaltres considerem que, com deia, hi ha línies de millora, també la necessitat que avancem amb el major nombre de professorat qualificat i per tant especialment en sectors professionals concrets, crec que és una bona línia també a treballar.

Sí que a nosaltres també ens preocupa i li hem traslladat també a alguna compareixença, el creixement desordenat de la formació professional en línia, per tant jo crec que aquest és un tema que també s'ha d'abordar, sobre la solidesa formativa, aprofito per fer-ho també i que cal un marc normatiu clar en aquest cas sobre la formació professional a distància i sobre la qualitat de la seva formació.

I nosaltres també li hem dit, no creiem que sigui una bona línia en aquest cas el concert educatiu de programes d'FP bàsica, també és una cosa que li volíem

traslladar. Històricament ha estat un sector, a diferència del que passa amb l'educació a Catalunya que no està concertat, no entenc per què l'hem de concertar en aquest sentit. És una qüestió que també nosaltres li volíem situar.

En tot cas, per nosaltres, sobretot cinc punts finals. Crec que calen recursos bàsicament pels centres, sobretot per aquells que ofereixen nous cicles. Reforçar la plantilla docent, com deia abans, especialment centrada en aquells perfils professionals que requereixen –valgui la redundància–, d'un especial coneixement.

Jo crec que calen criteris clars i homogenis i transparents sobre les pràctiques a les empreses i per tant, com deia, enfortir aquesta col·laboració entre els centres i les empreses i sobretot, com també deia, homologar i supervisar l'FP en línia,

I en tot cas, com li dèiem, no és el nostre model, però en tot cas abans de desenvolupar aquest nou model d'FP bàsica concertada, avaluar com ha funcionat i si realment, com nosaltres entenem, no és necessari, revertir-ho.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Senyor Roca, moltes gràcies per l'explicació i pel PowerPoint, que ja el tenim i estava podent mirar des de l'ordinador. Bé, la formació professional és innegable que ha esdevingut un pilar fonamental del sistema educatiu, i alhora una de les principals portes d'entrada al mercat laboral per milers de joves, però també per moltíssima gent adulta. No ens podem permetre que Catalunya quedi enrere en aquest àmbit, perquè el futur de l'economia, de la competitivitat i sobretot de les oportunitats vitals de moltíssims ciutadans depèn directament de com gestionem l'FP.

Els darrers anys hi ha hagut un increment notable de la demanda. Cada cop més joves opten per la formació professional, conscients que ofereix una via de formació pràctica i amb sortides professionals reals. Això és molt positiu, però també hem de reconèixer que aquesta mateixa demanda ha posat de manifest les mancances estructurals i de gestió del sistema. Les dades són clares. Cada curs centenars i fins

i tot milers de joves queden sense plaça que volien, alguns sense cap plaça després d'un procés de preinscripció i matrícula, que esdevé un autèntic laberint. Això és un fracàs del sistema i genera angoixa, a les famílies desconfiança en el departament i sobretot, el desànim dels estudiants.

La Generalitat ha anat a la remolc de la realitat, no s'han planificat amb prou previsió les places necessàries, no hi ha hagut prou coordinació amb el teixit empresarial per ajustar l'oferta a la demanda real del mercat laboral i massa sovint les de les decisions s'han pres tard i malament. Però des del Partit Popular tenim clares quines són les prioritats i volem compartir-les amb vostès, cal un pla plurianual de places d'FP vinculat a les necessitats productives i econòmiques de Catalunya. Cal un procés de preinscripció que sigui clar accessible i transparent. Les famílies i els estudiants mereixen informació fiable i calendaris que es compleixin. Cal ampliació de places i de centres, especialment en aquells cicles més demandats i vinculats a sectors estratègics com les tecnologies digitals, l'energia verda, la salut o la indústria 4.0.

Cal reforçar els convenis i les pràctiques reals a empreses i fer-ho de la mà dels ajuntaments, que coneixen bé les necessitats del seu territori. I cal orientació professional, molts joves arriben a quart d'ESO sense saber quines opcions reals tenen. L'FP no pot ser vista com a segona opció, sinó com a via de primera categoria.

I per ser molt breu, perquè l'exposició crec que ha sigut clara i hi ha preguntes que li han formulat de la resta de grups que nosaltres compartim i que volem escoltar la seva resposta, davant el creixent valor i potencial de l'FP queda clar que la gestió de la Generalitat fins avui no ha estat a l'alçada del que podia estar. Els nostres joves mereixen oportunitats, no llistes d'espera. Mereixen centres, no improvisacions. I mereixen que la política educativa estigui pensada en clau del futur, i no en clau de pedaços. Sincerament, som conscients que hi ha hagut una millora respecte el curs passat, però encara queda molt de camí a recórrer.

Crec que algunes preguntes formulades aquí poden començar a posar una mica de llum davant com podem començar a actuar perquè el curs que ve sigui encara millor que aquest, i com li dic, aquestes són les nostres prioritats i volem treballar per elles.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el seu portaveu, Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Señor Roca. Muchas gracias por su exposición. En estos últimos años la formación profesional, que antes se percibía como una vía secundaria en la educación, se ha convertido en la actualidad en la opción más elegida por miles de jóvenes que buscan un futuro laboral consolidado, sólido, esto es obvio. La demanda crece, la oferta se multiplica, las listas de espera se alargan, y sin embargo todavía hay alumnos que no encuentran plaza. Este año volvemos a lamentarnos una vez más de que quince mil alumnos se han quedado sin plaza y esta es una realidad que no podemos permitirnos.

Cada estudiante que solicita entrar en un ciclo formativo representa una oportunidad. Son jóvenes con motivación, con proyectos de vida con ganas de formarse para responder a las demandas de un mercado que necesita técnicos cualificados. Cuando un alumno se queda fuera no solo pierde él, perdemos todos. Se desaprovecha talento, se frena la innovación y se limita la capacidad de respuesta de nuestro tejido productivo.

En cuanto al proceso de matriculación, que ha comentado someramente, siento ser una nota discordante del consenso aquí manifestado, porque creo que este año también ha sido deficitario, ha sido un desastre el proceso de matriculación y me explico. El año pasado se demoró muchísimo en el tiempo. Este año el Departament d'Educació ha querido hacer todo lo contrario, ha querido hacerlo todo en tres semanas, pero las prisas también son muy malas consejeras. La lista primera de asignación de formación profesional apareció el 10 de julio. Los interesados tenían que confirmar plaza online, un procedimiento nuevo, el viernes, el sábado, el domingo y el lunes como máximo.

Si no la confirmaron en este breve periodo de tiempo, con la novedad que significa esta asignación o esta confirmación online, perdieron todos los derechos. El 18 de julio apareció la segunda lista de asignación a confirmar entre tan solo dos días, 21 y 22 de julio. El 29 de julio apareció la tercera lista de asignación, con los días 30 y

31 de julio para confirmar plaza, lo que ha provocado, a puertas ya de las vacaciones de la mayoría de los ciudadanos, que se haya tenido que alargar el trabajo de los equipos de administración de los centros.

En los primeros días de septiembre ha habido muchísima complicación en la gestión de la matriculación y, por lo tanto, aunque no se ha cerrado el proceso, podemos asegurar, sin lugar a dudas, que se van a quedar muchos alumnos fuera del sistema. La formación profesional es cada vez más solicitada, ya lo hemos dicho todos. Ha habido un colapso en septiembre, lo está habiendo. Ha faltado información, todo ha sido demasiado precipitado a nuestro entender. Este procedimiento nuevo de confirmación online ha generado muchas dudas.

Y, además, hay que añadir que el Departament d'Educació ha cambiado la media hasta la de cuarto de la ESO, que también cuenta, por lo que va muy justo en cuanto a plazos para elaborar las listas. Esto es un...

Fitxer 5

elemento que consideramos que ha perjudicado. En definitiva, muchos centros, centros públicos, centros concertados que hemos podido consultar, tienen más solicitudes que plazas, llegando a superar incluso el cincuenta por ciento. La necesidad de ampliar ciclos formativos, conciertos y plazas en la pública es una necesidad perentoria.

Las familias que se quedan sin plaza solo tienen como alternativa escuelas privadas y esto tampoco lo podemos consentir. El mundo laboral cambia a un ritmo vertiginoso. Aquí lo han comentado antes. Nuevas ramas se abren en el mundo de la empresa, de las necesidades sociales y la formación profesional tiene que aceptar y tiene que validar a muchos jóvenes para afrontar esos nuevos retos. Invertir en formación profesional no es un gasto, es una apuesta de futuro. Cada plaza que se abre es una oportunidad de empleo, de crecimiento económico y de cohesión social.

Cada plaza que falta es un paso atrás. Por eso tenemos que ser tan incisivos en esta denuncia. No podemos contentarnos con que más o menos ha ido bien, cuando nosotros además hemos expresado que no estamos contentos, entre otras cosas,

con el proceso de adjudicación y de asignación. Dejar fuera a quienes quieren formarse es un lujo que no podemos permitirnos. La demanda está ahí. El talento también. Solo hace falta responder con agilidad y valentía.

Bien, y sobre la dual, concretamente con la reforma de hace dos años, todas las prácticas se llaman actual sistema dual. Es verdad que ustedes han explicado muy bien que nos encontramos con lo dual general y la versión de la dual intensiva. La dual intensiva, setecientas horas como mínimo, hasta unas mil en una empresa y remuneradas por la empresa, y estamos hablando de unos cuatrocientos euros. Pero el problema es que las empresas son muy reacias cuando hablamos de ciclos formativos de grado medio. Conseguir que se incorpore un chico de dieciséis años, por ejemplo, y que esté diez meses en una empresa es muy complicado si proviene del grado medio. Algo han dicho sobre esto, alguna crítica sí que han formulado. Esto no lo podemos permitir y hay que buscar una solución. Por eso, en grado medio todas las prácticas se derivan al dual normal, unas quinientas horas.

Y en grado superior sí que hay mayor aceptación de las prácticas en dual intensiva, pero a veces son los propios alumnos los que no están dispuestos a estar diez meses cobrando cuatrocientos euros. Pero si se impulsara mucho la dual intensiva, sí que es una oportunidad para las empresas...

La presidenta

Senyor diputat...

Manuel Jesús Acosta Elías

Y acabo con esto..., después de estos diez meses que certifiquen un contrato de trabajo para los alumnos. Entonces, en definitiva, pues esto, la dificultad que tienen las empresas para tener estos alumnos de grado medio en la dual intensiva. Esto hay que corregirlo.

Y después, también, ayudar a las empresas para que ese coste pueda ser una realidad en cuanto a la admisión de alumnos.

La presidenta

Molt bé. Moltes gràcies, senyor diputat. I un cop han intervingut tots els grups parlamentaris presents a la comissió, és el torn, senyor Roca i senyor Coma, per la

seva resposta i per contestar les preguntes que els grups parlamentaris els han adreçat. Tindrà un temps màxim de quinze minuts.

Francesc Roca Rosell (secretari de Formació Professional)

Molt bé, moltes gràcies al Grup del PSC i Units per Avançar. Gràcies per les aportacions. Ens encoratja, ho diré a la resta de grups, a seguir en aquest camí, que la FP sigui a Catalunya un referent, que segueixi sent un referent i un referent a FP dual.

Respecte al que em pregunta respecte al tema de la incorporació de la dona a determinats cicles formatius. En la propera ordre que regularà el procediment d'admissió de l'alumnat de formació professional tenim previst, per tal de promoure la igualtat de gènere, per sexes, reservar places tant per dones com per homes en aquells cicles i graus que existeixen desequilibris per sexe. Aquesta és una de les millores que farem en el tema del procés d'admissió de l'alumnat de formació professional.

Promoure la presència femenina en els cicles STEM i també, per què no, la participació de l'home en aquells cicles formatius vinculats, per exemple, a la salut, la dependència, etcètera. I això com ho farem? Amb reserva de places. I quan ho farem? Quan es publiqui l'ordre. Respecte al fet que el Parlament pugui acollir alumnes amb FP dual, doncs, encantats, perquè a vegades la dual és una manera, també, que l'alumne comenci la seva carrera professional i vegi que s'aprèn a l'escola i fora de l'escola. I no només en una empresa, sinó en una administració pública. I crec que com a administració pública tenim l'oportunitat de també ser un referent. Crec que és el que m'han preguntat respecte al Grup del PSC i Units per Avançar.

En el tema de Junts per Catalunya també agrair totes les aportacions i els hi vull agrair perquè aquest és un tema de país. O sigui, la dual, el mateix que el sistema educatiu, és un tema de país. I quan parlem de país, totes les aportacions sumaran. Perquè és un repte de país qualificar les persones, requalificar les persones, equilibrar els territoris. I agraeixo totes aquestes aportacions d'intentar construir, i sé que ens hi trobarem, aquest model dual català.

Només li explico dues dades perquè..., què farem nosaltres? Incrementarem els prospectors i un altre tema molt important, promourem unitats d'acceleració d'FP dual als territoris de més de vint mil habitants. I aquí jugarà molt el paper dels territoris, dels ajuntaments, etcètera. Bàsicament, dues accions concretes. Més accions, torno a insistir, quan tinguem el cinquè pla, ho compartirem amb vostès perquè hi ha més accions que també ens agradaria compartir. Però aquestes ja els hi podem dir. Més prospectors, prospectores, més territori, més unitats d'acceleradores de formació professional dual.

Allà on hi ha una acceleradora d'FP dual, què ens hi trobem? El sistema de formació professional. I per què els hi dic el sistema de formació professional? Perquè quan parlem de dual no parlem de cicles formatius, parlem de certificats de professionalitat, parlem de formació modular, parlem de cursos d'especialització. I tot el sistema és dual i volem que en aquest espai, aquest sistema integrat es visualitzi amb prospectors, no que fan una prospecció per una part del sistema, com pot ser els cicles, o els certificats de professional, sinó pel sistema. I amb aquesta voluntat –insisteixo–, de formar persones i també un tema que no ha sortit i que crec que estarem d'acord, que és requalificar persones.

Aquest és un tema de sistema, miri que els hi dic ja, de sistema, no d'una part del sistema. I per això insistiré en les meves compareixences que hem de construir –i sabeu que trobarem la manera–, un model d'FP dual català, amb totes les aportacions. I també mirant el tema de l'equilibri territorial. Per què els hi dic el tema de l'equilibri territorial? I quan treuen el tema no vostès, en general, les vacants.

Cicle formatiu d'elaboració de productes alimentaris. Estratègic, territorial. Vam treure trenta-una places. S'han matriculat onze. Hi ha vacants. I què fa el sistema? Mantenir l'oferta. Un altre tema. Institut Santa Eulàlia de Terrassa, cicle formatiu de grau superior d'energies renovables, han sortit, les energies renovables. Places, trenta-una, matrícula, disset. Oferta única al territori, hem mantingut l'oferta. Però en canvi em surten vacants. Un altre tema important. Institut Joan Ramon Benaprès, de Sitges, cicle formatiu de grau superior d'allotjaments turístics. Places, trenta-una, matrícula, tretze, vacants.

Per això els animo que, en el tema de les vacants analitzem aquests temes. Perquè és voluntat del Departament d'Educació i Formació Professional mantenir les ofertes sectorials i per territori. Institut de l'Ebre, de Tortosa. Cicle formatiu de grau mitjà de mecanització. Places, trenta-una, matrícules, onze, oferta única al territori. Un altre tema important. Institut Priorat, de Falset. Un tema tan important com són les denominacions d'origen, vins, olis, pel nostre país. Places, quinze, matrícula, sis, vacants.

Bé. Els faig aquesta reflexió en el tema de què signifiquen les vacants. I per nosaltres les vacants, quan van vinculades als sectors i als territoris, que hem parlat d'equilibri, per nosaltres i espero compartir amb vostès, tenen una altra lectura. Això no vol dir que no tinguem un marge de millora amb la planificació. En podríem haver tret més, territori, sectors estratègics, i mantenim l'oferta. Per què? Perquè són sectors estratègics. I també mantenim l'oferta perquè també –i ha sortit–, nosaltres pensem molt en els itineraris. I un alumne de grau mitjà, per exemple, el que intentem des de l'orientació és que vegi que després d'un grau mitjà hi ha un grau superior.

L'altre dia va sortir un informe de l'OCDE que deia que en els alumnes de grau superior l'índex d'inserció és molt alt. I per això mantindrem l'oferta de grau mitjà per sectors, per territoris i fomentant els itineraris formatius.

Més coses. Esquerra Republicana, també agrair les aportacions i aquest model de construir aquesta formació de país. En el tema de les assignacions i amb el tema de les vacants i saber els alumnes què ha passat sí que m'agradaria un vot de confiança. Quan ho tinguem tot tancat els hi enviarem. I sabrem exactament aquests alumnes, que sembla ser que alguns d'ells –i és així–, s'han quedat sense plaça, què estan fent. I si em permeten i els demano confiança, quan el tinguem tot tancat els hi enviarem perquè ho tinguin. Ja tenim dades, els que estan al RALC, de què estan fent.

Molts d'ells continuen..., per exemple, al setembre van haver alumnes que s'havien quedat sense plaça al juliol i al setembre estan fent un cicle formatiu. I això els ho volem explicar. No només que estan fent batxillerat. Però quan tinguem totes les dades els hi passarem i així ho tindran. Perquè sinó, amb les dades a vegades dónes

una i portes a confusió. Jo li demanaria la confiança i quan les tingui els hi passarem i tindran totes les dades. Què passa, què estan fent.

També tenim dades d'alumnes que no tenen plaça i estan fent certificats de professionalitat. I també els hi vull dir que potser amb dos certificats de professionalitat d'un curs acadèmic quan acabin els hi podem convalidar una part del títol. I això els hi volem explicar quan tinguem totes les dades. Si em permet i li demano, diputada, la confiança que li farem arribar tot aquest tema. *(Pausa.)* De les vacants de 15.232 queden 8.450, sí, d'acord? *(Pausa.)* Ja els hi passarem perquè sinó, ja l'hi dic, el tema de grau mitjà ja els hi passarem. Bàsicament és això.

Després hi ha una altra cosa que sí que els hi vull dir i és voluntat de, quan impulsem l'FP dual, hi ha un tema que a vegades es vincula, ha sortit, que FP dual vol dir menys professors. Segons es diu. Per què? Perquè del currículum de dues mil hores quan veus que cinc-centes o mil es fan a l'empresa, nosaltres, miri, creiem que tenim una oportunitat amb la dual i és dedicar hores a la qüestió lectiva, però també tenim hores pel seguiment de les pràctiques de l'alumnat, tenim hores per innovació, tenim hores per fer certificats de professionalitat, tenim hores per acreditació de competències.

Què vol dir això? Que estem davant d'un nou model de plantilles als centres de formació professional. Si només mirem una part, que són els cicles, hauríem de mirar tota l'oferta del que podria acollir un centre de formació professional. I això voldrà dir que ens hem de plantejar els recursos humans en funció del sistema, no d'una part del sistema.

Què més? Comuns. Amb el tema del Grup de Comuns...

Fitxer 6

ha parlat vostè del seguiment de les empreses. Vull dir, hi ha la resolució del 2024, de 18 de juliol, que ja et diu tot el seguiment. Hi ha un apartat que parla que els agents socials d'aquella empresa han de ser coneixedors de la dual. Això crec que és una manera també de participar. Es diu com s'ha de fer el seguiment. Tenim la manera de fer el seguiment perquè sigui un model de qualitat, on els alumnes facin

allò que el currículum diu que s'ha de fer. Però també parla de la formació del tutor d'empresa, parla de com s'ha de coordinar, etcètera. En aquest tema crec que anem pel bon camí i realment, si hi ha alguna desviació, quan existeix, prenem les mesures que cal.

Un creixement desordenat de la formació professional. Amb les dades que ja els he dit de l'impacte per cicles formatius i per territori, pensin vostès que quan hem fet la planificació no la fem des dels serveis centrals, ho fem des dels territoris, des dels serveis territorials, amb els sectors, etcètera. A vegades l'oferta no coincideix amb allò que l'alumne vol fer, a vegades. Amb les dades que els he donat, crec que els he donat pistes.

Pensin vostès que també tenim un repte que d'alguns temes que vostè ha parlat, vostè ha parlat –crec–, de la formació a distància. La voluntat d'aquesta Conselleria i d'aquest Govern i d'aquesta Secretaria és, en el decret d'ordenació de la formació professional que hem d'elaborar, que estem elaborant, l'impuls de la formació semipresencial, que és una alternativa a la privada, ho entén?, a l'online, sí? Això és una de les apostes que farem, la formació semipresencial, d'acord?

La formació modular. Els itineraris. Itineraris vol dir que hem de marcar itineraris i, potser que un alumne que comença a un primer de grau mig tingui garantida la plaça de grau superior. Tot això, en aquest decret d'ordenació, ho treballarem.

Amb el tema dels graus bàsics, és cert, hem fet un pla pilot i, evidentment, els hi farem un retorn de com evoluciona. Sí que els he de dir que en aquest pla pilot hi ha entitats que, en el seu recorregut, són un referent com a entitats del Tercer Sector. I per això, d'alguna manera, també vam creure que era important que, amb aquesta aposta de la FP bàsica participessin centres educatius que tenen una visió, i una visió molt social i centres que participaven dels programes de noves oportunitats del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Tot i això, els hi farem un retorn perquè, ja que a Catalunya, des de la Conselleria hem apostat per l'FP Bàsica, serà important saber com evoluciona aquest tema i veure aquests joves si, al final, assoleixen l'objectiu que perseguim, que graduïn en ESO, que tinguin una qualificació de nivell 1, però que també puguin continuar fent un cicle formatiu de grau mitjà.

Partit Popular, vostè ha parlat d'incidències. Comentar-li que sí que n'hi ha hagut. Nosaltres tenim comptabilitzades mil incidències, no sé si són moltes o poques. Les hem anat contestant amb el sistema de preinscripció i matrícula. Amb el tema de la planificació, ja veu amb dades què ens està passant. Entenc el que diu vostè, que territori, i també tenim en compte quan planifiquem l'informe de prospectiva que té l'agència FPCAT. El que hem de mirar és, oferta i demanda, com..., hem d'ajudar els nostres joves a que vegin que hi ha recorregut. Només que hi ha una part del recorregut, que hi ha recorregut. I per això, aquest secretari insistirà molt en els itineraris professionalitzadors.

I amb el tema del Grup de VOX, evidentment, vull dir, jo entenc els discursos. Tot és millorable, però jo quan sento a vegades dir que és un desastre i tal, me preocupa, i li diré per què. L'altre dia vam tenir Comissió Rectora i els agents socials ens van felicitar. I quan dic que ens van felicitar, ens felicita a tothom. Llavors, jo m'agradaria molt, entenent el discurs polític, que no és un desastre, hi ha una millora a fer. Per què? Perquè si mirem les assignacions com han anat, no ha estat un desastre. Ara, si vostè em diu, es pot millorar, aquest secretari ja veurà que sí. Però un desastre, ja li dic, el Consell Rector, on hi ha els agents socials i empresarials, han valorat positivament el procés.

I sí que hi ha marge de maniobra. Entenent que en primeres i segones opcions ja van matricular el 86,4 i el 82,6 segons grau mitjà i grau superior, i a la tercera van millorar molts d'aquests alumnes. Però què hem de millorar? I tant que hem de millorar. Quan parla vostè que les empreses són reticents a la dual? Li diria, sí a la intensiva, no a la general. Per què? Perquè fins ara la general era la formació en centres de treball. A la intensiva, li dic sí, però a la general no. Per què? Perquè ja tenim un teixit empresarial que ja havia apostat, que era la formació en centres de treball.

I si parlem del... *(Veus de fons.)* Perdó, presidenta, ja està. I si parlem del cost, només una variació. El cost de la seguretat social de tots els alumnes que fan l'estada formativa a l'empresa i la gestió va càrrec dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Centres públics. Sí?

Perdó, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Coma i senyor Roca, per la seva compareixença. I en aquests moments, donat que ja han parlat i han contestat les preguntes, els hem d'acomiar per poder continuar amb l'ordre del dia.

Francesc Roca Rosell (secretari de Formació Professional)

Moltes gràcies.

La presidenta

No suspendrem la sessió. Pensin vostès, senyors diputats, que avui tenim sessió de control a les tres i, per tant, com queden diferents temes, els acomiadem en aquest moment.

**Compareixença d'una representació de la Lliga Matemàtica per
informar sobre la manera de fomentar l'ús i l'atractiu de les
matemàtiques en l'educació primària i secundària**

357-00283/15

I cridem el següent compareixent, que és el segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Lliga Matemàtica davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per informar sobre la manera de fomentar l'ús i l'atractiu de les matemàtiques en l'educació primària i secundària. El compareixent, senyor Nicolás Atanes, pot venir a la taula, si us plau? *(Pausa.)* Bon dia, senyor Atanes. Té vostè la paraula per fer la seva primera intervenció amb un temps màxim de quinze minuts. Després intervindran els grups parlamentaris presents a la comissió i després tindrà vostè un altre torn per donar resposta amb un màxim de cinc minuts per contestar si algun grup parlamentari li fa alguna pregunta. D'acord? Senyor Atanes, seva és la paraula, sí.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Nicolás Atanes Santos (representant de la Lliga Matemàtica)

Bon dia, diputats i diputades de la Comissió. Jo parlo aquí com a fundador de la Lliga Matemàtica, però també i sobretot com a estudiant de matemàtiques universitari que

des de l'any 2023, no, 2020, perdó, fa tot el possible per divulgar matemàtiques. Sí, vinc aquí per parlar de matemàtiques i de parlar de com aquesta competició i totes aquestes qüestions de les matemàtiques es poden millorar.

Jo soc de Pamplona i gràcies als estudis aquí universitaris he conegut aquí moltes persones que han compartit moltes experiències en el món de les matemàtiques i també he après l'idioma. Així que soc divulgador matemàtic i això vol dir que jo vull que la gent agafi interès per les matemàtiques. Ara per ara, les matemàtiques són una assignatura que té dos extrems ben marcats, o bé s'estimen o bé es rebutgen moltíssim. I és difícil canviar d'un costat a un altre. Veieu? Hi ha molta gent que diu, a mi no m'agraden les matemàtiques i tu els parles, no, les matemàtiques són una altra cosa i al final, potser després poden canviar d'opinió, però la gent que estima molt les matemàtiques està clar que és molta gent que aprecia les matemàtiques i que al final acaba agafant aquest interès per les matemàtiques.

Però sabeu quan a tothom li agraden les matemàtiques? Efectivament, el dia d'abans de l'examen. Això és una qüestió bastant interessant, perquè molta gent el dia d'abans de l'examen es posa a veure vídeos i sembla que és una persona que té molt d'interès en les matemàtiques el dia d'abans. I això ens diu molt del sistema educatiu actual, ens diu que ara per ara hi ha molta gent que es preocupa molt per la nota i que no es preocupa per les matemàtiques en realitat. Llavors, això no és el que volem per les matemàtiques.

Parlem també de la gent que té curiositat per les matemàtiques. Quina imatge és la que té de matemàtiques actualment aquesta gent que té interès per les matemàtiques? Us la diré. És gent que li agrada fer les coses a l'aula, li posen una arrel quadrada?, la farà. I fa anys jo vaig dir que calcular una arrel quadrada més ràpid que la resta de companys, o que fer matemàtiques no és fer-la més ràpid que un altre.

Repeteixo el que he dit abans. Amb el sistema educatiu actual l'alumne aprèn mètodes mecànics, que si obtenir solucions a un sistema d'equacions, no sé, de tres incògnites, que si calcular un determinant..., però jo crec que hem d'anar un pas més enllà. Jo crec que hem de preguntar-nos què és un determinant, per què funciona aquesta fórmula?. De casualitat, els alumnes moltes vegades arriben a l'examen i

aquestes conceptes, després de fer un milió d'exemples, arriben a la resposta. I això val la pena? Jo crec que no. Quina divulgació estem fent de les matemàtiques si la gent es preocupa de fer coses així que potser després de l'examen s'oblidin? O pitjor encara, gent que va a l'examen i després les matemàtiques, res.

Llavors, què fem? Com que els alumnes..., estem fent que els alumnes aprenguin coses mecànicament, hem de treure aquesta por de les matemàtiques. Hem de preguntar-nos per què la gent té aquesta por de les matemàtiques? La gent té por perquè, ja ho he dit abans, la gent arriba a l'examen i es preocupa per arribar al cinc. Llavors, què hem de fer perquè la gent tregui aquesta por? Hem d'ensenyar que la gent entengui què és el que està fent. Hem d'ensenyar per què les coses funcionen i això és el sentit crític.

Jo posaré un exemple, que aquí ho tinc escrit perquè és important, un exemple molt clar. Ja, jo crec que tothom aquí sap dividir, no? O sigui, jo crec que tothom sabem dividir aquí. Llavors, posaré un exemple. Si nosaltres diem, calculeu l'últim dígit de 2 elevat a 1.000. Clar, aquí em direu, bé, doncs calcular 2 elevat a 1.000 i agafo l'últim dígit. Bé, crec que 2 elevat a 1.000 no hi cap ni si a tota Catalunya posem els números, jo crec que no hi cap aquest número aquí. És enorme, és gegant, és enorme, és increïblement gran. Llavors, l'últim dígit, si volem escriure això en una calculadora, crec que no podrem agafar l'últim dígit.

Però si nosaltres comencem a pensar i diem, agafem 2 elevat a 1, 2 elevat a 2, això és pensar una mica en els casos bàsics i vas trobant el patró. Això és el que s'ha de fer per pensar en matemàtiques i això és una manera diferent d'arribar a una resposta pensant d'una manera diferent.

Jo crec que això d'ensenyar a pensar en matemàtiques és una cosa fonamental. Jo sempre poso l'exemple de les Olimpíades Matemàtiques. A mi les Olimpíades Matemàtiques em van servir molt per agafar aquest interès per les matemàtiques. Jo que sóc de Pamplona, a mi un professor que es diu Gustavo Ochoa, em va preparar per les Olimpíades i sempre em deia que a les matemàtiques el bo que tens és que tu et prepares per fer coses, però després quan arribes a l'examen és un món nou, però és un món en què estàs preparat. Estàs molt preparat perquè al final tens una resposta. Tens una resposta al que pots fer, perquè al final t'has preparat durant

mesos, durant setmanes. Això és el que fan les competicions de matemàtiques. I crec que això és superimportant perquè al final, d'aquesta manera, la gent no té aquesta por de dir, buf, que s'ha oblidat tot el que volia fer.

Jo, a l'aula, per exemple, quan dono classes particulars, per exemple, o quan he hagut d'estar a una aula, la gent em diu, però tu com et recordes de totes les coses? I jo dic, és que això és un problema. És que és un problema que la gent estigui allà en un examen i que pensi que les matemàtiques s'han de memoritzar de memòria. Jo, sincerament, crec que vosaltres, com a legisladors, com a persones que esteu aquí intentant tractar aquest sistema, heu de pensar que les matemàtiques són un món que està allà fora. En realitat, les matemàtiques estan allà fora des de la cultura. Hi ha moltes persones, fins i tot, no sé si ho heu vist, el papa o el president de Romania, és matemàtic.

Jo crec que està allà fora i aquestes curiositats o aquestes qüestions que les matemàtiques estan allà fora, hem d'aprofitar-les a l'aula. Hem de demostrar que les coses que aprenen a l'aula tenen un sentit, que funcionen, que existeixen. I jo crec que aquestes coses són les que no s'ensenyen a l'aula. A l'aula s'ensenya, com he dit abans, calcular el determinant d'una matriu sense saber ni tan sols que és un determinant. La gent fa determinants sense saber el que és un determinant i això no pot ser, perquè tu després arribes a l'examen i et diran, calcula el determinant d'aquesta matriu. Tindrà un truc, no sé, el truc serà aprofitar alguna fórmula, però i això per què?

Ni tan sols algunes persones que fan matemàtiques de segon de batxillerat poden respondre la pregunta de què són les matemàtiques. I això ja sí que seria preocupant, no? Això ja és..., què són les matemàtiques? Ni tan sols se sap això, llavors nosaltres estem matemàtiques per què? Perquè vagin a l'examen i s'oblidin?. Millor canviar la forma d'ensenyar matemàtiques. Jo com a divulgador, com he dit abans, intento que la gent s'interessi per les matemàtiques. Però si la gent marxarà de l'examen i dirà, sort que ja ha acabat l'examen. Això no..., no volem matemàtiques així.

Volem les matemàtiques d'olimpíades. Volem les matemàtiques de pensar, de de sentit crític. Mecanitzar és el que vull que aquí us quedi clar que no és el que volem, perquè mecanitzar és agafar un full i tenir dos-cents exercicis...

Fitxer 7

i dir feu aquest full sencer i després arribarà l'examen i us posarem un parell d'aquests exercicis i si els feu bé, esteu aprovats. I si no, o bé per l'any que ve, o a la recuperació o a la repesca, com es digui, no? Això és el que no pot ser. Perquè al final els alumnes que els vagi bé, quina imatge tindran? Doncs que les matemàtiques són això, simplement això. I a la gent que li vagi malament? Doncs tindrà una opinió molt negativa de les matemàtiques. I això és el que no pot ser.

Hi ha un matemàtic, un divulgador matemàtic d'Argentina, que es diu Juli Garbulsky, que en una xerrada TED va dir, hi ha dos tipus de matemàtiques, no? Estan les matemàtiques d'olimpíada i les matemàtiques de secundària. I aquí, a la xerrada TED de Juli, diu, si està un al costat sumant, a l'altre costat està..., i tothom diu, restant. Si està dividint, a l'altre costat està multiplicant. Per què? Perquè aquestes coses són les que repetim a l'aula dues-centes mil vegades, però dues-centes mil vegades.

Al currículum de Catalunya he estat mirant, i sí que hi ha una competència específica que diu formular conjectures senzilles o problemes utilitzant el raonament, l'argumentació i la creativitat, bla, bla, bla. Jo, a una aula, vaig preguntar als alumnes si aquí aquest número està elevat a 3, què passarà si nosaltres ho elevem a 4? Quan creix? D'una manera. I ara? D'una altra manera. Vaig posar-los un exemple i no sabien fer-ho. I jo deia, vinga, intenteu pensar. I vaig dir-los, vinga, va, posem un exemple. I amb exemples, amb qüestions de pensar una mica fora del que està en el currículum, fora de la caixa, diguem-ne, allà sí que van trobar una resposta al que tenien a l'aula.

Jo sempre poso un exemple també molt bo, que és el tema de les demostracions. Les demostracions són l'eina que permet dir als estudiants que les matemàtiques funcionen perquè són de veritat. I us posaré un exemple, que és el mètode d'inducció. El mètode d'inducció funciona com un dòmino. Si tu tens una peça, cau

la següent, i com que cau la següent, caurà la següent i així contínuament. Això, per exemple, permet als alumnes, en una part del temari que tenen de sèries, demostrar que la suma d'una sèrie d'1, més 2, més 3, més 4, fins l'infinit o fins a un número natural donat, aquesta fórmula sempre equival a una donada.

Jo crec que aquesta fórmula, per exemple, els alumnes poden fer dues coses, o aprendre-se-la de memòria o intentar donar-li un sentit a aquesta fórmula. És a dir, veure que aquesta fórmula funciona sempre. És a dir, si agafem un número ena, aquesta fórmula funciona. I això funciona perquè és una fórmula que s'estableix en base a un raonament d'aquest tipus, de l'efecte dòmino. Tu proves per què funciona per un cas, proves que funciona pel següent cas, i assumeixes que funciona per un cas i funciona pel següent. Això és una manera de dir als estudiants, mira, les matemàtiques funcionen sempre. És igual que estiguis aquí, a la Xina, estiguis als Estats Units, o estiguis on sigui. Funcionen sempre. I això és una qüestió que els alumnes mereixen saber-ho.

I mereixen saber que les matemàtiques no són només fer les dues-centes taules de multiplicar. Hi ha una matemàtica que vaig llegir ahir mateix que es diu, ho tinc aquí escrit, o no sé on ho he escrit..., aquí, es diu, aquí, Tana Serra, que deia que un nen canti les taules de multiplicar no serveix de res. I sabeu per què no serveix de res? *(Veus de fons.)* Exactament, perquè tenim les calculadores. O sigui, està bé saber les taules de multiplicar. És evident que està bé. Jo me les sé i estic molt content de saber-les perquè al final quan jo veig a un nen que diu, espera que agafo la calculadora, jo dic, bé, a veure, aprèn les taules de multiplicar, perquè al final està bé. Però el que no està bé és que sigui això com l'objectiu final de les matemàtiques.

L'objectiu de les matemàtiques no és reproduir una idea, no és reproduir un raonament, no és reproduir un mètode, és que tu siguis capaç de poder jugar amb això i que puguis veure que amb això pots arribar a coses increïblement grans. Els estudiants han de poder jugar amb les matemàtiques d'alguna manera. Han de poder veure un problema i de dir, ostres, podem arribar a una resposta a un problema que a priori sembla impossible. Jo crec que això és el més important de les matemàtiques, que puguin ser una eina que puguin avançar fins a un munt de llocs.

Fins i tot hi ha una cosa també molt important i és que, al final, moltes vegades jo crec que a l'aula, per exemple, tenim una qüestió molt interessant. I és que jo sempre ho dic, sempre que puc ho dic així, en una entrevista ho vaig dir, mai sabem si en una aula tenim el proper president de la Generalitat o tenim un futbolista de primer nivell o tenim..., qui sap qui tenim a l'aula? Llavors, aprofitem que les matemàtiques es vegin com una cosa positiva, una cosa que pugui jugar amb això. Perquè ara mateix estem en un lloc, en un moment en la història superimportant. Estem en un moment amb la intel·ligència artificial, amb les dades, amb totes aquestes coses i el que no sàpiga matemàtiques no podrà entendre aquestes coses.

Ahir mateix parlàvem amb un amic, que està aquí mateix, el Jorge, i ahir mateix parlàvem, per exemple, de la intel·ligència artificial i de com adonar-nos de si una imatge és intel·ligència artificial o no. Jo crec que és que és molt complicat això, però si sabem que les matemàtiques estan darrere de tot això, entendre matemàtiques ens donarà una resposta a molts dels reptes que tenim avui dia.

Jo crec que això d'ensenyar a pensar, que és el més important, vol dir això, vol dir que els conceptes que tu tens a l'aula es puguin entendre fins a un punt en el qual puguis tu donar resposta a la majoria de problemes que a priori semblen impossibles. Però anem més cap a l'aula. Hem dit que això, que tenim temari com sumes, sèries...

Hi ha un concepte que a mi em fa molta gràcia i és el tema dels números decimals. Jo què sé, agafem un número decimal, 0,111111, o sigui el número 0,1 repetit fins a l'infinit. Aquest concepte es dona a l'ESO, i és un concepte que sovint s'ensenya que si tu tens aquest número agafaràs la part repetida i l'hi posaràs a baix tant zeros com la part que no es repeteix i tant nous com la part que no es repeteix, una formuleta que és que no me la sé de memòria, perquè és que jo la memòria la tinc molt dolenta. Ho sento, tinc una memòria molt baixa jo en aquest sentit, de coses que jo no li trobo sentit, doncs dic, bah.

Llavors, aquesta fórmula és una fórmula molt complicada, però si tu agafes una mica el pensament i dius, vinga va, agafes aquest, faré aquí les comptes, aquí a la comissió d'educació, agafes aquí el número 0,1 repetit i això ho anomenes ics. Això ho multipliques per 10 als dos costats i et queda 1,1 període, i els restes, la part repetida et marxa i et queda 1 és igual a 9 ics. Llavors divideixes els dos costats

entre i et queda 1 partit per 9 igual a ics. I aquest mètode d'aquí que he explicat ràpidament és una manera molt interactiva, molt més pensativa de donar una resposta a un problema que a priori sembla difícil, perquè hi ha una fórmula que si no tens memòria com jo no podràs resoldre.

Jo crec que aquestes coses són molt interessants perquè connecten tot el que es fa a l'aula amb una cosa que podràs recordar-te tota la vida i després ja, si vols aplicar això en algun lloc específic, qui sap on es poden aplicar aquestes coses. Hi ha coses molt específiques, molt concretes, els nombres primers que s'ensenyen a segon d'ESO, a tercer d'ESO, els nombres primers per exemple, jo crec que són coses que semblen molt pures, d'una branca molt pura de les matemàtiques, però de fet avui mateix el fet que el mòbil per exemple estigui segur és gràcies a nombres primers. Llavors jo crec que, que aprenguin aquestes coses els alumnes, els vindrà bé pel seu futur i per entendre aquestes coses.

Llavors no podem entendre que la gent hagi d'aprendre les coses de memòria i que marxi a l'examen dient, és que no entenc res. Jo crec que la bellesa de les matemàtiques és exactament això. Diuen que un bon professor fa molt, però jo crec que el que fa molt és que l'alumne pugui anar a l'examen i que no se senti perdut. Perquè perdut, perdut, al final és preocupació i dubte de, ostres, no sé si ho he fet bé o no ho he fet bé. Clar, és que si ho has fet de memòria, saps, és loteria, això és loteria. Però el que hem de fer és que la gent vagi a l'examen i que pugui jugar amb les cartes, que pugui fer el que sap, perquè al final no és una qüestió d'aplicar un mètode, és entendre el que està fent. Això és el que fan les competicions.

Clar, aquí també hi ha una qüestió que jo voldria remarcar, també és molt important. Llavors jo crec que és molt important remarcar. Jo crec que això no és una qüestió que els alumnes que siguin bons en les matemàtiques hagin de fer això i els que no, no pensin. No, jo crec que és una cosa per tothom. Perquè jo volia afegir una cosa que és superimportant. Això que defenso no és només pels estudiants brillants, amb la facilitat en les matemàtiques. És que és justament el contrari. És específicament necessari per aquells també que viuen les matemàtiques amb una por o inseguretat. Quan un alumne descobreix que pot entendre un patró, que pot raonar per si mateix,

o sigui, que pot aplicar una demostració, encara que sigui un problema senzill, aquest alumne recupera una confiança per les matemàtiques.

I la confiança és importantíssima per aprendre matemàtiques. Ensenyar a pensar no vol dir posar més dificultat, vol dir donar-li un sentit. No vol dir una estructura complicada ni res, vol dir introduir un pensament al que està dient. Ah sí, queden quatre segons..., m'he passat quatre segons, perdó. Bé, però acabo ja, que si volem una societat amb ciutadans que valorin les matemàtiques, no n'hi ha prou amb què l'estimin uns quants, hem de fer que tothom les estimi.

I ja sobretot, el que volia dir, això, que no ensenyem a repetir, a repetir exercicis, sinó a pensar, que és el més important.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Atanes, per la seva interessant intervenció. Com a mínim ens ha fet pensar, cosa que a vegades, doncs, venim a les comissions i escoltem, però no pensem gaire més enllà. I, a més, també ens ha posat un exercici, la qual cosa és molt pràctica i està molt bé, molt interessant, recordar vells temps, no tan vells. *(Rialles.)* I ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, té la paraula el diputat David González, en nom del Grup Socialista i Units per Avançar, donat que és el grup proponent d'aquesta compareixença. Tindran temps màxim de tres minuts.

David González Chanca

Perfecte. Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Atanes, i a la resta de companys i companyes que acompanyen el senyor Atanes. Moltíssimes gràcies per la seva compareixença. A mi m'ha agradat molt, perquè, com acaba de dir la presidenta, s'agraeix moltíssim que vinguin persones a aquest Parlament que el que ens aporten és capacitat de reflexió i de debat. I no m'agradaria deixar passar l'oportunitat, també, pergrair-li o reconèixer el seu nivell de català tan excepcional, perquè porta dos anys a Barcelona i crec que és de reconèixer en la divisió tradicional que nosaltres tenim en aquesta societat, un és de números, un altre és de lletres. Vostè és de números, però en llengües també *chapeau*, evidentment.

Aporta un debat importantíssim sobre de quina manera hem de ser conscients del paper que han de jugar les matemàtiques en l'educació, en el sistema educatiu en el nostre país i en la incidència que tenen a l'hora de generar talent i coneixement del futur. I alerta d'un dels dèficits que fa molt temps els especialistes ens estan dient, que és de quina manera podem fer que les matemàtiques siguin atractives a edats petites, a la infància i a l'adolescència, perquè després acabin convertint-se en una alternativa professional i d'estudi.

De fet, ahir miràvem, i ho llegiré molt ràpidament, un article a *La Vanguardia*, que que ens deia «*Déficit matemático, alerta a los decanos de matemáticas sobre el menor nivel de esta disciplina de los nuevos universitarios en toda España*». Llegiré una part que em sembla molt clara, que «*La Conferencia urge reforzar las matemáticas desde las primeras etapas, actualizar contenidos, revisar metodologías didácticas, priorizando procesos de enseñanza y aprendizaje rigurosos, y asimismo destacan un problema ya estructural en España y en muchos países del mundo, la falta del profesorado. Consideran que la Administración debería asegurar la existencia de profesores suficientes, altamente cualificados y con un dominio pleno de la disciplina.*»

Què és el que podem fer veritablement en el sistema educatiu públic perquè les matemàtiques siguin atractives? De fet, un dels temes que posa de manifest, i que ja ho sabíem, és que hi ha una falta de professorat evident d'especialitat en matemàtiques, crec que és de les que més falta en fan el sistema educatiu, perquè les persones que també decideixen especialitzar-se en aquest àmbit, després no acaben agafant com a una opció prioritària la possibilitat de dedicar-se al món de la pedagogia i al món de l'educació.

M'agradaria també conèixer una mica més el tema del paper que fan vostès com a divulgadors de les matemàtiques per incentivar el seu atractiu en les etapes infantils des de la Lliga Matemàtica, crec que ho ha introduït una mica, però segur que es pot desenvolupar molt més.

I un tema relacionat amb una qüestió transversal entre el Departament d'Educació i diferents departaments de tot el Govern, que és que ja existeix una bretxa de gènere en gairebé tot en aquesta societat, i també especialment en l'àmbit de les

matemàtiques. De fet, crec que és d'on més estudis s'ha fet moltes vegades, la bretxa de gènere que existeix a l'hora que nens i nenes tenen processos diferents d'aprenentatge, que són multifactorials socialment.

Si ens pot explicar una mica quina és la radiografia actual d'aquesta situació i quines serien algunes de les propostes que des de la seva divulgació matemàtica, des de la seva expertesa, ens podria proposar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. (*Veus de fons.*) Sí? Ah, d'acord. Perfecte. I en el seu nom té la paraula la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, molt bon dia, Nicolàs. Molt interessant el que ens has exposat. Jo, clar, és aquelles coses, que les matemàtiques sempre és aquella assignatura que, com bé deies, és una mica o que t'agrada molt o que l'acabes odiant bastant, perquè és una assignatura complexa d'entendre i de fer servir per molta gent, per molt alumnat.

Jo crec que, bé, les dades ho confirmen, no?, que és un problema l'aprenentatge, si més no, de la manera en com s'enfoca en els centres, en el nostre país i no només aquí, sinó, com dèiem, en d'altres països també d'Europa, no?, la manera com s'ensenyen les matemàtiques sembla ser que no dona els resultats que hauria de donar, perquè, sinó no tindríem aquests nivells tan baixos.

I, en aquest cas, jo sí que crec que una part de raó hi és, a banda d'aquest sistema cognitiu que podem tenir més ben predisposat o no a l'aprenentatge de les matemàtiques, però sí que hi té a veure molt, molt, segurament, la metodologia i aquesta capacitat del professorat per motivar, per incentivar, per fer entendre les matemàtiques més enllà d'uns números i uns símbols i per fer veure per què serveix, no? Què en podem fer? Quan ho podrem utilitzar? Jo recordo, per exemple, quan estudiàvem les derivades i tantes d'altres operacions, que realment jo a la vida pràctica no l'he fet servir mai, vull dir, jo mai he fet servir la majoria de les coses que

em van ensenyar de matemàtiques en el meu dia a dia, no m'ha fet mai cap falta, en la meua professió i en el meu dia a dia.

Però evidentment que té una aplicació i que hi ha gent que hi treballa cada dia. I ara, per exemple, que estan de moda els algoritmes, sobretot amb les xarxes socials, i com això influeix en allò que anem veient a les nostres pantalles. Per tant, és evident que té una translació...

Fitxer 8

en la vida pràctica i quotidiana, però això no s'acaba de veure prou en el dia a dia quan això s'ensenyava a l'aula, no? I si no hi ha una capacitat de transformar aquest ensenyament, tal com reclamen a la conferència de degans de matemàtiques, que realment diuen que han notat una davallada molt important del nivell de matemàtiques de l'alumnat quan arriben a la universitat i que s'ha de fer un canvi, s'ha de fer un canvi en la metodologia de com ensenyar això, no?

Per tant, no és només que aquell alumne estudiï per aprovar un examen, sinó que estudiï o que aprengui per poder utilitzar allò en la seva vida pràctica i quotidiana, no? Trobar sentit, diguem-ne, a allò que t'ensenyen i a allò que vas aprenent i, d'aquesta manera és molt més agradable i molt més agraït.

Jo sí que voldria preguntar, també, una mica això de la Lliga Matemàtica, que potser no n'has parlat prou, què és, quins projectes teniu, com ho voleu enfocar, quin és el vostre objectiu i quina és la, vaja, la vostra motivació d'existir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i en el seu nom té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, també jo donaria la benvinguda, evidentment, al senyor Nicolás Atanes i també als membres que l'acompanyen en aquesta comissió. I he de compartir o confessar que és un goig escoltar no només una persona que

coneix bé –i se'l veu, i així ens ho ha mostrat–, una part apassionada sobre les matemàtiques, sinó també, perquè no dir-ho, destacar l'edat o aquesta franja d'edat, que és una edat jove i que quan parlem de matemàtiques, quan parlem de la divulgació de les pròpies matemàtiques crec que és important poder-ho destacar.

Dit això, jo comparteixo amb vostè una gran part de la seva intervenció. I ho comparteixo perquè no només com a alumna en el meu temps, sinó que ara amb els meus fills estic veient com les matemàtiques no són atractives. No són atractives i com molt bé vostè ha dit, si no les entens al final acabes perdent aquesta confiança en tu mateix i jo diria, inclús, acaba generant una angoixa innecessària quan segurament no hem acabat de trobar quin és el millor mecanisme per poder explicar als nostres alumnes el significat i com aplicar aquest raonament que molt bé vostè ha dit.

Però nosaltres també creiem que el currículum per competències ja ho contempla i ho hauria de vetllar perquè els alumnes i les alumnes puguin desenvolupar aquesta competència de les matemàtiques amb cert rigor i que acabin amb uns mínims coneixements. És evident que les dades, les darreres enquestes no ens diuen el contrari i a nosaltres ens agradaria aprofitar que el tenim aquí a vostè com a divulgador, com a coneixedor i com a persona apassionada de la matemàtica i que sap de què parla, li voldríem traslladar diferents preguntes. La primera, com poder fer més atractives les matemàtiques, però jo em centraria a dividir primer perquesta petita infància, quan parlem de..., ja comencem a I2, jo diria I3, perquè els nens i les nenes comencin a sentir, a parlar de les matemàtiques, com ho hauríem de fer a primària i com ho hauríem de fer a secundària.

Jo crec que això estaria bé que poguéssim aprofitar que vostè avui és aquí per poder-nos respondre aquestes preguntes. La següent pregunta que li volem traslladar és com valora vostè les diferents propostes que s'han anat aplicant els darrers anys per esmentar un, per exemple, l'Innovamat, com el valoren vostès? I com se m'ha acabat el temps, moltíssimes gràcies i molt atenta a les seves respostes.

La presidenta

Gràcies senyora diputada i ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula el senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta, primer de tot Nicolás, moltes gràcies per la teva compareixença. Jo destacar primer de tot que, a part de ser un jove amb una capacitat intel·lectual i memorística important i demostrada, també tens molt optimisme perquè t'has posat l'objectiu que tots els joves estimin les matemàtiques i crec que és un objectiu que té molt recorregut encara per davant. Jo si penso, jo les estimava fins que van arribar les equacions i vaig deixar d'estimar-les i a partir d'aquí se'm van creuar.

Sí que és veritat que quan parles que els alumnes han de memoritzar i vomitar, aquest és, al meu parer, un dels problemes del sistema educatiu actual, que no valora tant això de comprendre, sinó que valora simplement que arribis a l'examen i puguis deixar allà tot el que has après de memòria durant un període curt de temps que després se t'oblida. Jo no m'estendré més, perquè crec que els meus companys han fet algunes reflexions i sí que m'hi sumo, a la que ha fet la diputada de Junts, de quin és l'objectiu de la Lliga Matemàtica i com penseu dur-lo a terme.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat i ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el portaveu Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Atanes per la seva exposició. Jo no faré cap pregunta, sinó que faré també una reflexió arran del que ens ha explicat. I és cert que ha demostrat claríssimament que té una intenció de fomentar les matemàtiques i això és una qüestió que s'ha d'aplaudir, però hem de considerar que el nefast nivell de comprensió lectora, expressió escrita i oral i de ciències i matemàtiques que patim, el que diuen alguns, la majoria dels grups aquí presents, que és el model d'èxit d'escola catalana, va *in crescendo* per culpa de la progressiva falta de professors especialistes en català, en castellà especialment, també en matemàtiques, en altres disciplines també, i per culpa també de la metodologia

pedagògica que es fa servir i que una persona que m'ha precedit en l'ús de la paraula a més a més ha fet un homenatge.

Com hem arribat fins aquí? Jo crec que fonamentalment per tres causes. Primer, per culpa del menyspreu de les assignatures humanístiques que han fomentat els successius Governos de la nació en general i de la Generalitat amb les diferents reformes educatives. Primer van reduir una hora de llengua i literatura catalana i castellana i de filosofia en les matèries comunes de batxillerat i després van relegar la filosofia a un paper secundari, només obligatori al batxillerat, eliminant-la de l'ESO.

Segona raó, i és clar això ha provocat els lamentables resultats de comprensió lectora ciències i matemàtiques que mostren les darreres proves PISA, PIRLS, TIMSS i competències bàsiques. Lògic, qui no domina la lectura no té bona comprensió lectora, no pot entendre bé, no pot escriure bé, no pot raonar bé, ni qüestions concretes, ni qüestions abstractes. No pot assolir un pensament crític si no té una base de coneixement. No podem parlar de coses que no coneixem i que no hem interioritzat en la memòria del llarg termini en la nostra memòria. A més, la fusió de les ciències anunciada per la consellera del Partit Socialista de Catalunya, la senyora Niubó, empitjorarà encara més el nivell de matemàtiques, és evident.

I, tercera cosa, i amb això acabo, el desprestigi de les vocacions docents. El trenta-sis per cent dels professors està disposat a abandonar la seva professió per la sobrecàrrega de treball, no reflectida en la nòmina. Els professors catalans són, –també els de matemàtiques–, són els tercer pitjors pagats de tota Espanya. Per la conflictivitat en els centres educatius, l'assetjament laboral i la pèrdua de l'autoritat del docent, desprotegit absolutament pel Departament d'Educació.

Amb la qual cosa –amb aquesta reflexió acabo– i, evidentment, el nostre suport per tota activitat que sigui un foment de les matemàtiques a l'ESO i a la Primària i al Batxillerat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el senyor David Cid.

David Cid Colomer

Bé, jo també, breument, crec que ha estat molt interessant i algunes de les preguntes que jo volia fer ja les plantejaves tu també directament. Segurament potser un dels problemes reals que tenim és que la majoria de la gent, no només els joves, eh?, jo crec que això és una cosa generalitzada, que no som conscients de la utilitat de les matemàtiques, quan les matemàtiques travessen la nostra vida de manera sencera, sense les matemàtiques, el món que coneixem no funcionaria.

I probablement el tema és, com tu situaves, com fem que la gent entengui la utilitat de les matemàtiques en el seu dia a dia i a la vegada ho fem en un context i en un món en què segurament molts de nosaltres, insisteixo no només als joves, pensem que qualsevol màquina pot resoldre, o una màquina pot resoldre el que ens plantegen moltes vegades les matemàtiques. Jo crec que també hem d'intentar, a l'hora d'explicar les matemàtiques, que les ciències, però també les matemàtiques, com tu deies, també és una manera fins i tot que ens estructura la manera de pensar i la manera de raonar.

A mi era una de les coses que em costava moltíssim, però, per exemple, l'àlgebra té molt a veure amb el plantejament de resoldre els problemes moltes vegades des de la lògica. I això és el que et permet també moltes vegades ajudar-te a pensar fins i tot moltes vegades en situacions que tenen a veure amb el teu dia a dia. Per mi, sobretot, la clau és una mica què és el que canviaries, perquè vosaltres també heu estudiat matemàtiques, tu probablement ara més aquí a la universitat, però els teus companys probablement també més a l'escola. És a dir, de quina manera plantejaries o canviaries en aquest cas com es presenta i com s'ensenya les matemàtiques.

També tenim present que, és veritat, aquí tots i totes hem dit o molts han dit que no hem d'anar a una educació centrada en plans memorístics. Això no és el que diuen en altres moments. Una de les crítiques que es fa a l'actual sistema educatiu, que és evident que té reptes perquè els efectes pràctics em remeto, una altra cosa és que els problemes que té potser no són el mètode d'aprenentatge. Tenen molt a veure potser amb la segregació, amb la manca de recursos, amb la manca de professorat preparat, però, per exemple, el sistema actual està basat més en

l'aprenentatge a partir de problemes que no a partir de..., teòricament. Una altra cosa és que tu et diguis, no, doncs tampoc funciona.

Però jo crec que sí que el que hauríem de plantejar des de vosaltres, que realment com viviu amb passió la ciència i també les matemàtiques, com fem que, pels meus companys de classe, que potser no tenen la capacitat o la mateixa habilitat que tinc jo, que els costa una mica més, entenguin i sàpiguin que les matemàtiques poden ser útils per la seva vida, més enllà que estudiïn o no estudiïn ciència.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del senyor Nicolás Atanes per contestar aquestes preguntes que li han fet els diferents grups parlamentaris, i té vostè un temps màxim de set minuts. Aquí davant té el temps per poder calcular, senyor Atanes...

Nicolás Atanes Santos (representant de la Lliga Matemàtica)

Bé, moltes gràcies per totes les preguntes. O sigui, jo sí que vull dir que primer de tot, òbviament, les matemàtiques són difícils, però les matemàtiques també són útils. Això és molt important perquè voldria respondre les preguntes, primer de tot, relacionant una mica amb què és la Lliga Matemàtica. Jo vaig començar la Lliga Matemàtica el 2023 com una proposta, perquè jo veia que moltes vegades les persones que estimem les matemàtiques moltes vegades ens sentim sols. És una competició en la que diferents equips de diferents universitats competeixen i tal. I el més important és que aquesta competició va començar per un desig que les persones que estimen les matemàtiques puguem estar junts.

Perquè és molt trist que les matemàtiques siguin una assignatura molt complicada, doncs al final moltes persones senten que bé, que estan sols en el món de les matemàtiques i això no hauria de passar. Jo crec que les matemàtiques estan per aprendre-les i jo crec que com més gent pugui estar interessada en les matemàtiques, millor, perquè és al que ens estem apropant ara, en aquesta nova etapa de la intel·ligència artificial és superimportant.

Sí que volia destacar una cosa, que és una cosa que voldria destacar. Jo aquí jo, o sigui, totes les qüestions que heu dit em semblen superinteressantíssimes. Jo el que

voldria dir és que jo crec que el coneixement en general és tot superimportant i a mi quan em diuen, ostres i per què matemàtiques i no altres coses? Jo crec que les matemàtiques és que hi ha un rebuig absolutament gran. Fixeu-vos, per exemple, que hi ha un itinerari en què les matemàtiques no existeixen i els meus germans, per exemple, van anar a lletres pures per no fer matemàtiques. És evident que cal destacar les lletres i jo estic d'acord en això, però és que el problema és que hi ha un rebuig a les matemàtiques en què les matemàtiques es tracta d'anar a lletres per no fer matemàtiques.

A Anglaterra fa dos anys, em sembla, el primer ministre, el Rishi Sunak, va dir, fer matemàtiques fins als divuit. Jo el que crec, sincerament, a la pregunta de què penso d'Innovamat i d'aquestes mètodes, el que penso és que es digui Innovamat, es digui matemàtiques populars, es digui com sigui, jo crec que el més important és que les matemàtiques arribin. Arribin als estudiants. M'heu preguntat que què penso jo, com faria que els meus companys estimin les matemàtiques. Jo crec que és una pregunta molt complicada, perquè fins i tot al grau de matemàtiques n'hi ha gent que està allà per les sortides. És que és una cosa supercomplicada, no? Què és estimar matemàtiques? Què volem, què vull jo com a divulgador matemàtic que faci la gent perquè estimi les matemàtiques? Doncs jo vull que la gent no digui, és que jo sóc de lletres.

Jo, per exemple, vaig fer un projecte de turisme matemàtic. Per exemple, no sé si..., de fet, va sortir fa dos dies al *New York Times*, és un projecte que va sortir, es va fer des d'aquí, des de la Generalitat i hi ha gent, per exemple, que quan agafa aquesta ruta diu, ostres,...

Fitxer 9

és que jo sóc de lletres però ho he entès, eh? I jo dic, bé, és que això és del que es tracta, que puguis fer el que vulguis a la teva vida, que siguis arquitecte, que siguis el que siguis i que vegis que les matemàtiques són un coneixement que serveix, que serveix de veritat i que serveix per fer moltes coses a la vida. L'arquitectura, la Sagrada Família, per exemple, que és un lloc d'interès cultural grandíssim, té unes matemàtiques per sobre i jo crec que això és el que hem de valorar, perquè molta

gent, si tu li dius això de matemàtiques diu, bah, si us plau, deixa'm, que vull veure la Sagrada Família amb ganes, vull veure l'estructura i ja està.

No, però és que hi ha unes coses supercurioses i jo crec que, a més a més, gràcies a aquestes matemàtiques, gràcies a aquesta forma de pensar s'ha pogut fer més del que nosaltres podríem haver fet sense oblidar les matemàtiques. Les matemàtiques ens permeten raonar, ens permet també pensar les coses de diferents maneres i jo crec que un alumne marxi del quart de l'ESO a una formació professional o que marxi per no fer matemàtiques i s'oblidi les matemàtiques per sempre, és un problema, perquè al final hi ha estudis que diuen que no fer matemàtiques fins a divuit anys afectarà certes qualitats que ha de tenir un alumne.

Feynman deia, per exemple, que els alumnes que marxen de la secundària sense fer més matemàtiques tenen el problema que no són crítics i jo crec que s'ha de fer un sentit crític a les matemàtiques. Com he dit abans, a les Olimpíades et pregunten coses que al final tu no ets conscient, potser, del que passa en un problema, i al final preparar-te per aquestes coses és superimportant.

I a la pregunta de com fer-les populars, com fer-les atractives i com hauríem d'apropar-les a secundària i primària, jo crec que en aquestes coses sobretot és com el que he dit, sentit crític. És evident que a un alumne d'Infantil, per exemple, tu no li donaràs que demostris coses, però sí que és veritat que nosaltres hem d'ensenyar que vegi que les matemàtiques són més que aprendre's coses de memòria. Jo he vist nens petits que els dius de matemàtiques i et diuen, 3, 4, 5, 6 i jo crec que això has de dir, i què és un número?, que vegin les coses de per què funcionen els números, perquè els números al final diuen, jo què sé un mòbil, tres papers, no sé, que vegin les coses, i que vegin que tenen un sentit.

Al final jo aquí, jo crec que els professors moltes vegades, per exemple, jo he parlat amb professors directament a congressos i demés de profes i tal, i veig que els professors diuen, és que tenim un temari tan ampli, tan ampli..., jo crec que, més que temaris, més que..., també he vist competències, que m'heu preguntat què penso també, del que es fa recentment, crec que el més important que hem de tenir en compte és que els professors se sentin amb la tranquil·litat que el que puguin fer

és transmetre el coneixement d'una forma que els alumnes puguin tenir interès, i arribar a fer coses, a fer moltes coses.

El més important és arribar a que els alumnes entenguin el que estan fent. Jo crec que aquí no és una crida als professors, és més també una crida als alumnes, que agafin la confiança. Jo he sigut alumne fa poc, els estudiants de matemàtiques són alumnes que hem fet Batxillerat fa poc, i jo crec que els alumnes que jo he tingut a classe la gent diu, és que no m'assabento de res. Jo crec que hauríem de fer tot el possible perquè a les proves de Selectivitat, a les proves de Secundària, als continguts es faci molt d'èmfasi al fet que s'hagi d'ensenyar a pensar, jo crec que és molt important.

Perquè al final, jo he agafat algun alumne alguna vegada que diu, és que les matemàtiques, Nicolás, tu ja saps que és que jo trec un tres o un dos i prou, és que no puc més, i fins i tot als meus germans, els expliques un problema d'aquests de, jo què sé, un tauler d'escacs al que li treus les cantonades i tractes de posar peces allà, i és un problema en el que has de pensar simplement en el fet en què cada peça ocupa dos colors i en treure les dues caselles o posades estàs traient el mateix color, i és una qüestió de dir, ah, doncs ja és impossible, i és una qüestió de veure aquestes coses, que no és el, allà dius, però si no hi ha cap número, és que a matemàtiques de vegades no hi ha cap número, és que l'únic que has de fer és pensar i trobar aquestes coses de pensament.

I és evident que aquestes coses fan un raonament secundari que, al final, als alumnes els permetrà que, facin el que facin, podran entendre el futur que els depara, jo crec que això és superimportantíssim. I bé, principalment, aquestes són les preguntes, jo crec que les matemàtiques com he dit al principi, també en aquesta intervenció he dit que les matemàtiques són difícils.

Sí que, voldria destacar una última cosa i és superimportant, i és sobretot el tema que heu comentat, la transversalitat i la bretxa de gènere. Jo crec que això també és superimportant tenir-ho en compte perquè al final, si volem divulgar matemàtiques a tothom, això inclou tothom, això és tothom o sigui, cap excusa d'excloure cap persona.

I el tema de la manca de professorat, jo crec que això és superimportant i jo voldria destacar una cosa, jo com a estudiant universitari de matemàtiques i els meus companys que m'acompanyen també són estudiants de matemàtiques, aquí podríem tenir quatre professors de matemàtiques, el que no sé si nosaltres quatre serem professors de matemàtiques perquè hi ha un munt de problemes. Hi ha gent que diu és que, clar, us dic directament el que diuen molts alumnes, diuen que és que aguantar els alumnes de secundària, diuen, clar, això és complicat, però sabeu què és més complicat que aguantar-los? És explicar una cosa en la que tu no creus.

Perquè hi ha una bretxa molt gran, ho parlava amb el David l'altre dia, hi ha una bretxa molt gran entre les matemàtiques del Batxillerat i les matemàtiques universitàries –amb això ja acabo, eh?–, hi ha una bretxa molt gran entre les matemàtiques de Batxillerat i les d'universitat. Llavors, clar, tornar a explicar aquestes matemàtiques que, a més, no s'estimen, és molt trist.

Així que jo –i ja amb això acabo–, remarcaria molt molt important intentar que els alumnes aprenguin matemàtiques, que ho facin pensant, perquè així no s'oblidaran mai i ho tindran per sempre per la seva vida. Llavors, intenteu, si us plau, ensenyar que les matemàtiques són més que memoritzar conceptes i intentem, aquí tothom, fer que les matemàtiques siguin atractives per tothom de nou.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies senyor Jordi Atanes per la seva...

Nicolás Atanes Santos (representant de la Lliga Matemàtica)

Nicolás, Nicolás...

La presidenta

Perdó?

Nicolás Atanes Santos (representant de la Lliga Matemàtica)

Nicolás Atanes.

La presidenta

Ai sí, Nicolás, disculpi. Tenia molt clar el seu cognom, però el nom li he canviat. Li agraïm sincerament la seva intervenció, la seva compareixença ha sigut molt interessant, molt constructiva, jo crec que ens ha fet pensar a tots, com abans deia, coses del passat i ens ha fet també raonaments que avui dia són molt importants i a vegades estem una mica mancats d'aquestes reflexions matemàtiques.

Acomiadem el senyor Atanes i també acomiadem les persones que avui l'heu acompanyat i, sense més, en aquests moments el convidem a formar part de la comissió si volen, perquè nosaltres continuem amb l'ordre del dia.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00162/15, 354-00168/15, 356-00884/15, 356-00909/15 i 356-00911/15

I passàriem sense més als punts 3, 4, 5, 6 i 7, que són la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el model de formació professional del Departament d'Educació i Formació Professional. El punt número 4 és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la Consellera d'Educació i Formació Professional sobre les actuacions previstes per afrontar l'onada de calor actual i les properes. El punt número 5, sol·licitud de compareixença de Núria Planas, directora de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'educació, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre els resultats de l'avaluació de les competències bàsiques.

El punt número 6, sol·licitud de compareixença de la directora de serveis del Departament d'Economia, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre l'enviament del val escolar amb errades ortogràfiques. El punt número 7, sol·licitud de compareixença del director general de Centres Concertats i Centres Privats, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional, perquè informi sobre la situació actual dels centres concertats.

Proposaria si es poden aprovar per assentiment totes elles o algun grup demana alguna votació separada? (*Pausa.*) No? Bé, doncs queden tots els punts aprovats per assentiment.

Proposta de resolució sobre l'ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà

250-00289/15

Per tant, passem directament al punt 8 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'ampliació de l'escola Bora Gran, de Serinyà. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per defensar-la i per un temps màxim de tres minuts té la paraula la diputada Irene Aragonès..

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, Esquerra Republicana porta una proposta de resolució per evidenciar la necessitat d'una ampliació i millora d'aquest equipament educatiu de l'Escola Bora Gran, de Serinyà. De fet, ens hauríem de remuntar a l'octubre del 22 quan el Govern de la Generalitat ja va aprovar una ampliació d'aquest centre educatiu amb una inversió de més de 3 milions d'euros. Aquesta ampliació prevista té l'objectiu, tenia abans el 22 i segueix tenint el mateix objectiu, d'adequar aquest centre educatiu, aquesta escola a les necessitats actuals, garantint espais suficients i adequats pel desenvolupament òptim de totes les activitats educatives que s'hi duen a terme.

I aquesta millora és essencial, evidentment, per assegurar que tot l'alumnat de Serinyà disposi d'aquest entorn educatiu, que el volem de qualitat i adaptat a les exigències pedagògiques del moment, de l'actualitat, contemporànies.

Per tant, aquesta proposta de resolució té aquest objectiu, que es dugui a terme amb la màxima celeritat aquest compromís sobre els tràmits de poder adquirir i dur a terme amb la màxima urgència i celeritat tots els tràmits necessaris per garantir l'ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà en el menor termini possible.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I donat que hi ha esmenes presentades del Grup Socialista i Units per Avançar, té la paraula la diputada Núria Navarro.

Núria Navarro Hurtado

Sí, gràcies, presidenta. Des del Grup Parlamentari Socialista volem expressar el nostre suport a la proposta de resolució que ens han presentat els nostres companys d'Esquerra Republicana amb relació a l'ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà. Hem presentat una esmena que ha estat acceptada i que considerem essencial per garantir que aquest projecte es dugui a terme amb la màxima eficàcia i responsabilitat institucional. Com bé ha dit la meva companya, l'Escola Bora Gran va ser inaugurada l'any 97 i ha estat durant dècades un pilar fonamental en l'educació del municipi. Ara bé, les seves instal·lacions no responen, és cert, a les necessitats actuals. L'increment de la població escolar i l'envelliment de l'equipament fan imprescindible una ampliació que no pot esperar més.

El Govern, mitjançant un acord del 18 d'octubre del 22, va incorporar l'ampliació al programa d'encàrrecs d'actuacions amb una inversió prevista de més de 2 milions d'euros. Ara bé, com bé hem detallat en la nostra esmena, l'execució del projecte depèn de la disponibilitat efectiva del solar. L'Ajuntament de Serinyà ha cedit un solar adjacent, però la normativa exigeix que sigui una única unitat. Això, com bé saben, requereix de tres aspectes. Que es puguin agrupar les finques, una modificació puntual de les normes subsidiàries del planejament i la tercera, que és la segregació de la part destinada al pavelló municipal. No ha estat fins fa poquet, el 4 de març del 25, que el Departament ha rebut l'acord formal de la cessió del solar.

Aquesta complexitat urbanística no ha frenat el compromís del Departament d'Educació i Formació Professional, ja que ha previst encarregar els treballs previs a infraestructures per avançar en el càlcul d'honoraris i preparar l'encàrrec formal de l'actuació. Per això, la nostra esmena especifica que cal impulsar tots els tràmits amb la màxima urgència, un cop es disposi de tota la documentació completa. No es tracta només d'una voluntat política, sinó de garantir que el projecte sigui jurídicament viable i tècnicament executable. Des del nostre Grup, Partit Socialista i Units per Avançar, defensem que l'educació és un dret fonamental i una eina de cohesió territorial.

Per això, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució amb l'esmena incorporada, perquè creiem en una educació pública de qualitat, arrelada al territori i capaç de generar oportunitats reals per tothom.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula per la seva defensa de la intervenció, la diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bé, doncs, des del Grup Parlamentari de Junts votarem també a favor d'aquesta proposta de resolució sobre aquesta ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. I ho fem perquè creiem fermament que l'educació és un dret fonamental, és un servei públic essencial, que cal garantir amb equipaments adequats i de qualitat en tot el territori.

Com es deia, l'Escola Bora Gran, amb més de vint-i-cinc anys d'història, ha estat un pilar educatiu per Serinyà i cal que continuï exercint aquesta funció en les millors condicions possibles. I és cert que el Govern va aprovar aquesta ampliació l'octubre del 2022, amb aquesta inversió de gairebé 2.200.000 euros dins del programa d'encàrrecs i d'actuacions, però tanmateix, els compromisos cal complir-los, i més quan parlem d'infraestructures educatives que afecten directament la qualitat de l'ensenyament de tots els nostres infants.

Des de Junts, però, també volem ser responsables amb la gestió dels recursos públics. Els nostres regidors al territori ens han transmès la importància que aquest projecte respongui a les necessitats reals del municipi i a la previsió de creixement demogràfic de Serinyà. Cal evitar el sobredimensionament innecessari i apostar per una escola adequada, sostenible i de qualitat, que serveixi realment les necessitats presents, però també les futures de la comunitat educativa.

L'educació pública de qualitat és una de les nostres prioritats, especialment en municipis com Serinyà, on l'escola és un element vertebrador de la comunitat. Una infraestructura educativa adequada no només beneficia l'alumnat i el professorat, sinó que també contribueix al desenvolupament social del municipi i també a la cohesió territorial. Per tot això, com ja he anunciat al principi, donarem suport a aquesta proposta, confiant que el Govern complirà els seus compromisos amb la

celeritat necessària i amb tota aquella planificació adequada que garanteixi l'èxit d'aquest projecte.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Molt breument. Atès que la proposta de resolució té tot el sentit del món, votarem a favor d'aquesta ampliació de l'Escola Bora Gran, de Serinyà, tal com es va comprometre el Govern.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Evidentment, això és una mostra més de la desídia dels successius Govers de la Generalitat, l'anterior d'Esquerra Republicana i l'actual del Partit Socialista, de deixar de banda el Partit Socialista qüestions peremptòries, necessàries de la vida real dels ciutadans de Catalunya, passar a qüestions més de tipus ideològica, doctrinària,...

Fitxer 10

amb la qual cosa és una necessitat que és real i nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn, si vol posicionar-se sobre les esmenes, senyora Aragonès, té vostè la paraula.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Amb la voluntat d'Esquerra Republicana de sumar tots els grups parlamentaris per tal de fer efectiva aquesta ampliació tan necessària i que sigui, a més a més, de forma gairebé immediata, hem acceptat l'esmena del Partit dels Socialistes. Fan referència als tràmits. Sí, evidentment, els tràmits han de ser-hi i s'han de fer, el que sí que ens hauríem de plantejar és que com pot ser que siguin tan lents i que siguin tan feixucs i que hi hagi tanta burocràcia pel mig. L'Ajuntament de Serinyà ha posat fins a tres ocasions els terrenys a disposició del Departament. Els darrers documents fa set mesos, vostè parlava del març, de fa dos dies, no, set mesos. I fins i tot ha arribat a redactar l'avantprojecte de l'ampliació amb dotació pròpia per poder agilitzar-ne els tràmits.

Per tant, no podem deixar passar més temps, no podem permetre que se segueixin posant aquests entrebancs burocràtics i esperem que aquesta situació es desencalli aviat i puguem fer realitat l'ampliació tan necessària per aquest centre educatiu.

I agrair el suport dels grups parlamentaris.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Per tant, passem directament a la votació de la proposta de resolució amb l'esmena acceptada del Grup Socialista.

Vots a favor?

Bé, doncs queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'estat de les infraestructures del sistema educatiu i la previsió d'un pla d'inversions perls edificis escolars

250-00299/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'estat de les infraestructures del sistema educatiu i la previsió d'un pla d'inversions

pels edificis escolars. Presentada pel Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada molt honorable senyora Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Bé, com a Junts avui presentem aquesta proposta de resolució sobre l'estat de les infraestructures escolars. I em sembla que tots veureu de la necessitat de tenir aquest estat de les infraestructures perquè, si ens n'adonem, comissió rere comissió venen propostes de resolució que senzillament el que estem demostrant és la necessitat que hi ha en el país d'escoles encara que no estan acabades, llocs on hi ha molts barracons, situacions complicades i ens trobem aquí constantment municipis preocupats o bé centres preocupats perquè aquestes infraestructures no les tenim amb aquell nivell de qualitat que nosaltres volem per un país que avanci, sobretot que aposti per l'educació, ha de tenir una bona qualitat educativa però evidentment també d'infraestructures.

Per això aquesta proposta de resolució senzillament intenta ser..., aconseguir aquesta actualització, aquesta foto de quines són veritablement les necessitats que hi ha en el país, en quin estat estan i sobretot prioritzar per necessitats, no a vegades per amiguismes, ni per qüestions polítiques, sinó senzillament per aquella prioritat de necessitat.

Llavors per això nosaltres en aquesta proposta de resolució demanàvem tres coses, que ja queda poc actualitzat perquè demanàvem abans de començar aquest curs però entenem que si s'aprova pugui ser durant aquest curs, presentar l'estat actual dels edificis, quants barracons hi ha i, sobretot, identificar les necessitats de rehabilitació. I també, evidentment, una calendarització de totes aquestes inversions i, com no, com tot el que va lligat amb educació, seguir-ne amb una actualització i evidentment amb una avaluació de què anem avançant.

Esperem que si aconseguim això i veritablement el Govern pot dur-ho a terme, que sigui ja d'aquelles propostes de resolució que poques sovint haguem de tenir en aquesta comissió, que és aquesta constant mancança que les instal·lacions educatives del nostre país moltes d'elles no estan en el nivell que haurien d'estar.

Esperant el suport de tots els grups parlamentaris, aquesta és la nostra proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I donat que hi ha esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per defensar-les té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, presidenta. Bé, benvinguda aquesta proposta de resolució que ens permet parlar d'un tema que preocupa enormement tota Catalunya. Hi ha un deute absolut que la Generalitat ha tingut amb les construccions educatives i això tothom ho comparteix. Hi ha municipis amb mòduls des de fa més de quinze anys, hi ha moltes escoles antigues sense inversió i un llarg etcètera que tothom coneix i que no repassarem, i a tots els alcaldes i alcaldesses de Catalunya representant els seus ciutadans i ciutadanes demanant aquestes inversions en cadascuna de les reunions i aquesta comissió, passant territori rere territori aquestes necessitats.

Demano abans de començar a la diputada Erra que retiri la frase que atribuïa amiguisme a qualsevol inversió, perquè crec que ha estat una mica fora de lloc. I voldríem fer un aclariment també en aquest tema. Quan parlem d'edificacions no volem pas dir que les escoles que han estat en mòduls o que avui estan en mòduls no siguin dignes o no puguin desenvolupar projectes pedagògics de primera. Si bé tots els nens i nenes de Catalunya mereixen tenir un espai adient per desenvolupar amb garanties tot el que necessiten, no volem confondre pas aquestes dues afirmacions, perquè moltes vegades plegats les fem i creiem que estan també fora de lloc.

Tornant a la proposta de resolució, aquest redactat demana actuació urgent i coincidim amb aquesta urgència, però demanem no posar simplement un termini tan estricte. Podem considerar senzill tenir una foto de les necessitats, però no deu ser tan fàcil si ningú ho havia fet fins ara. En aquest sentit va la nostra següent esmena, precisament per detallar que no únicament necessitem un llistat de les mancances o de la situació de cada edifici, sinó de l'ordre de prioritització. I aquesta és la complicació. És molt complicat perquè són molts factors els que poden determinar quina o quina no s'ha de construir primer o s'ha d'actuar primer.

Agraïm en aquest sentit la voluntat d'entesa per part del Grup de Junts i acceptar-nos una esmena i està claríssim que tots els que estem aquí perseguim tenir un parc d'infraestructures escolars adequat el 2025 o avui mateix, i donar resposta a les necessitats dels més de 2.530 centres de titularitat pública que tenim a Catalunya, dels quals setanta-nou, això és una cosa molt compartida, encara avui es troben en situació de mòduls de manera complerta, és a dir, que no disposen de cap edifici construït.

Els criteris actuals d'edificació també és un tema molt compartit de sostenibilitat, de confort climàtic i sobretot d'accessibilitat, són més estrictes i evolucionats que mai i hem de garantir no només donar resposta a l'escolaritat i reduir els mòduls provisionals, sinó que, a més, hem de modernitzar aquests edificis i aules per donar resposta a aquests nous criteris pedagògics i garantir que els materials siguin o que tinguin una llarga durada, d'acord amb la normativa establerta.

Acabo també, presidenta. Sabem que el Departament està fent la feina i estem parlant d'un dels seus primers objectius, donant resposta a la necessitat d'escolarització mitjançant el Pla de construccions i d'altra, la modernització i adequació de les infraestructures educatives, que persegueix entre molts objectius aquesta sostenibilitat a la qual me referia i a l'eficiència energètica.

Per tant, no donarem suport al primer punt per un tema de calendari, però votarem afirmativament la resta de la proposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Jo seré molt breu. Donarem suport a la proposta de resolució. Sí que des d'Esquerra no podem concebre que s'hagi pogut insinuar que algú hagi utilitzat preferències polítiques per assignar dotacions pressupostàries, dotacions econòmiques per construccions, per obres d'ampliació, etcètera.

I també penso que hem de ser conscients que, si no s'aconsegueix una millora en el finançament, no podrà ser possible aquesta inversió educativa equivalent al sis per cent del PIB, que és precisament la que ha de permetre portar a terme un pla de xoc d'inversions en infraestructures educatives, tant de noves construccions, d'ampliacions, de calor, reformes i millores.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, el que és evident és que el sistema educatiu de Catalunya té una mancança en infraestructures i en adequació d'aquestes infraestructures, flagrants. Hi ha centres educatius que porten amb dèficit d'inversió i amb dèficit estructural durant moltíssims anys. El que també és una mica revelador és que en aquest cas la diputada socialista faci una espècie de gala d'aquests barracons i del ben adequats que estan. A vegades és una mica desencoratjador veure com hi ha barracons que estan encara millor que algunes instal·lacions educatives i això, la veritat és que deixa molt clar el dèficit d'aquestes infraestructures i com no s'ha invertit tots els diners que s'havien hagut d'invertir.

Que parlem que hi ha barracons i que hi ha més de nou-cents barracons encara, a dia d'avui a Catalunya, i que no hi ha una calendarització concreta per com acabar-ho, doncs a mi em sembla una mica greu. Jo sincerament crec que el Partit Socialista té aquesta voluntat per intentar posar fil a l'agulla, però trobo malament que s'intenti, des del grup que dona suport al Govern, intentar desvirtuar qualsevol tipus de proposta, perquè si no posem dates, les coses són com molt etèries, són coses que no tenen cap tipus de substància. Si en aquest cas el Grup Parlamentari de Junts posa un calendari que vostès creuen inadequat, jo crec que hem de parlar de quin calendari és l'adequat, però no impulsar un estudi sense data, sense concrecions i sense res, perquè al final tots sabem com acaben aquestes propostes de resolució, que és en el no-res.

Jo crec que com a partit que dona suport al Govern, com una consellera del Partit Socialista, que vostès els compromisos que adquireixen aquí haurien de ser els compromisos que adquireix el Govern de la Generalitat de Catalunya, crec que hem de ser una mica més seriosos i posar dates.

Perquè ja jo no parlaré ja de Mataró, perquè crec que en aquesta comissió he parlat massa de Mataró, però hi ha infraestructures que fan llàstima, hi ha nens que passen un fred brutal a l'hivern i que passen una calor extrema a l'estiu, i amb això també hem de començar, perquè la càrrega que siguin els ajuntaments els que intentin pal·liar l'efecte de la no inversió de la Generalitat doncs també és desencoratjador, perquè sabem tots quin és l'estat de finances de molts ajuntaments.

Amb la qual cosa, nosaltres donem ple suport a aquesta proposta de resolució, però sí que és veritat que crec que hem de començar a parlar també, no només en aquesta proposta concreta, sinó en totes les següents propostes de resolució, de com fer que els textos que aprovem siguin textos que sapiguem que tenen, tant per part de l'oposició com per part del Govern, una voluntat real per ser una cosa que tiri endavant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I a continuació té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta, en representació del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Está muy bien eso de exigir que se acometan ya las obras necesarias en infraestructuras lamentables, deplorables que existen en muchos municipios de Cataluña, infraestructuras escolares –evidentemente nos estamos refiriendo a esto–, es loable y está muy bien y hay que aplaudirlo y por lo tanto vamos a votar a favor.

Pero claro, quienes han sido parte del problema, de esta situación deplorable de la existencia de novecientos cincuenta y un barracones escolares –ese dato se lo digo yo, que es el último que me facilitó el Govern de la Generalitat cuando hace poco registré esa pregunta parlamentaria–, pues hombre, quien es parte del problema

arrastrado desde el Govern de Junts, de Esquerra Republicana, del Partido Socialista con los apoyos de tantos otros, pues hombre, que ahora nos den la solución me parece un poco..., un poco peregrino, por decirlo de una manera educada.

Entonces, claro, tenemos que votar a favor de esto, pero esto es papel mojado, se queda en nada, evidentemente. Y bueno, es propio de la lucha política parlamentaria entre los grupos que han ostentado durante tantos años esa responsabilidad de conceder a las familias, a los alumnos catalanes de las condiciones materiales necesarias adecuadas para poder progresar académicamente en la escuela, como dios manda.

Entonces, lo que tendrían que tener en cuenta también es que el déficit actual, que lo ha reconocido la propia *consellera* del Partido Socialista, la señora Niubó, es que nos encontramos en siete años y seis meses para la construcción de un centro escolar de nueva creación, cuando la propia Generalitat, el propio Departament d'Educació establece una horquilla que, como media, habla de cuatro años y un mes. Por lo tanto, oigan, los criterios ya están establecidos, los criterios de prioridad ya están establecidos, lo único que hace falta es voluntad política y que cumplan ustedes con las necesidades reales de los catalanes.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. En tot cas disculpar-me, no he pogut estar al debat de la PR anterior perquè se'm solapava amb altres tasques parlamentàries, però en tot cas també aprofito perquè quedi com a mínim en acta que també li donàvem suport. En aquest cas, també a la proposta de resolució que presenta el Grup de Junts. Nosaltres precisament en aquest Ple tenim la moció que vam presentar en el darrer Ple sobre la necessitat d'adequació dels centres educatius en un context climàtic cada vegada més canviant i evidentment, també, sobretot no només com es deia a

l'hivern, en què molts centres educatius tenen problemes per escalfar l'aula, sinó sobretot ara, amb les onades de calor.

En tot cas, si m'ho permet la senyora Erra, no me'n puc estar, ja ho sap,...

Fitxer 11

celebro la sobrevinguda passió i preocupació per l'estat dels nostres centres educatius, perquè ja sé que no és el que toca a la Comissió i no entraré en un diàleg, però a vegades se n'obliden de què va passar entre 2010 i 2022. I no deixa de ser curiós que no trobessin el moment de totes aquestes mesures encertadíssimes que vostès plantegen entre 2010 i 2022, quan van tenir-hi responsabilitats, les poguessin posar en marxa.

En tot cas, com deia, celebro enormement que ens hi puguem posar d'acord i tinguem com a prioritat la millora dels centres educatius. Ja sap que en això sí que nosaltres prioritzem, òbviament, l'escola pública i no en fa referència el text però, com a mínim jo sí que ho volia fer, i en aquest cas també reclamar a la Conselleria que aposti, sobretot, i prioritzi l'aposta pels centres educatius de la xarxa pública del país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara no sé si la diputada vol posicionar sobre les esmenes, sí?

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Bé, gràcies al suport de tots els grups parlamentaris, també de les esmenes. Dir-li al Partit Socialista que aquesta proposta de resolució, i potser..., i contestant a Comuns i sobretot també VOX, com que hem estat a govern i a govern de municipis i sabem la problemàtica, no és una..., aquí no demanem una llista d'actuació, sinó una llista de quins són els centres que cal millorar a Catalunya, quina llista hi ha de barracons. I fer senzillament un pla de calendarització perquè sabem que –i som molt conscients–, que les coses no es fan en un moment. Perquè

hi ha èpoques que s'ha passat problemes i no s'ha pogut fer el que calia. Vol dir que no..., si es llegeixen bé, si hi ha una bona comprensió electora per part de tots els grups parlamentaris entendran que aquí l'únic que es demanava era una llista, quines millores calien i les dates possibles. Evidentment, només era això.

I sobretot també –i per això també acceptem o veiem bé l'esmena 2–, és que es justifiqui la prioritització davant d'altres centres, perquè moltes vegades sí que hi ha llocs, i aquí han sortit molts municipis que porten potser vint anys en barracons o vint anys en escoles en molt mal estat i que potser no hi ha argumentació a donar-los-hi, i el que potser s'ha de donar és una argumentació tècnica. I si algú s'ha sentit ferit, tots hem estat a govern i sabem que a vegades es pot triar una escola o una altra, però si està ben objectivat, sembla que això ajudarà, tant als municipis, ajudarà al Govern a explicar-se i ajudarà sobretot als centres a entendre per què no es fa la seva escola i se'n fa una altra.

I senzillament, agrair per això la votació a favor de la majoria de grups parlamentaris de tots dos punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada.

Doncs passem directament a la votació de la proposta de resolució.

Vots a favor? (*Remor de veus.*) Algú demana la paraula? (*Gisela Navarro Fuster demana per parlar.*)

Gisela Navarro Fuster

Necessito..., perdoni, presidenta, la votació per separat.

La presidenta

Molt bé. De quin...

Gisela Navarro Fuster

Almenys del punt 1. I la resta per nosaltres...

La presidenta

Del punt 1. D'acord.

Votem llavors primer el punt 1.

Vots a favor del punt 1?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda aprovat per 11 vots a favor i 5 vots en contra.

Passem a la votació de la resta de la moció.

Vots a favor?

Doncs s'aprova per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre el suport a les activitats educatives
de les escoles rurals fora del centre escolar**

250-00305/15

Bé, passem directament al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre el suport a les activitats educatives de les escoles rurals fora del centre escolar. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Cristian Escribano amb un temps màxim per defensar-la de tres minuts.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, a Catalunya el sistema educatiu compta amb una àmplia xarxa d'escoles. Tanmateix els municipis més petits, com poden ser els rurals, no sempre disposen de centre educatiu propi en el terme municipal.

Aquest fet sovint obliga els menors d'aquests municipis en edat escolar a desplaçar-se diàriament a poblacions properes a través del transport escolar. En alguns d'aquests municipis es conserven escoles rurals, que aconsegueixen crear una comunitat educativa pròpia. Aquests centres, per la seva dimensió, agrupen els alumnes de diverses franges d'edats o cicles educatius.

Tot i això, aquests condicionants, aquestes escoles, per tal d'oferir un aprenentatge de qualitat que connecti els seus alumnes amb la realitat que els envolta,

desenvolupen activitats educatives per aquestes franges d'edat. Moltes d'aquestes activitats s'han de realitzar fora del centre escolar, requerint desplaçaments que generen costos addicionals. Això provoca que moltes vegades les escoles rurals hagin de fer front a despeses elevades de transport escolar per garantir que els alumnes puguin participar en activitats adequades a les seves necessitats educatives i de lleure.

En aquest context, en molts casos són els ajuntaments d'aquests municipis rurals els que sufraguen les despeses. I no podem obviar que justament els ens locals són les administracions que es troben en pitjor situació econòmica i financera, que sens dubte es veu agreujada per fer front a despeses que hauria de fer front la Generalitat.

És per aquest motiu que presentem la següent proposta resolució: «El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a posar en marxa d'acord amb la xarxa d'escoles rurals presents a Catalunya un pla per promoure una oferta d'activitats educatives i de lleure adequades a les necessitats específiques de cada cicle educatiu, tenint en compte la diversitat d'edats dels alumnes d'aquestes escoles per garantir la igualtat d'oportunitats educatives per tots els alumnes de Catalunya, independentment de la localització del seu centre educatiu i lluitar per la cohesió social i territorial del sistema educatiu. Estudar les diferents opcions per la millora de l'accessibilitat a les escoles educatives i de lleure a les zones rurals, incloent la creació d'un sistema de transport més eficient i sostenible per les escoles rurals i crear un fons econòmic específic destinat a donar suport a les escoles rurals, que permeti sufragar les despeses de transport derivades de les activitats educatives i de lleure fora del centre, amb criteris clars de distribució basats en les necessitats de cada municipi i escola, i que garanteixi la cobertura total o parcial dels costos associats a aquestes activitats.»

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I per posicionar-se sobre la proposta de resolució té en primer lloc la paraula la diputada del Grup Socialista i Units per Avançar, Rocío García. *(Veus de fons. Pausa.)* Molt bé. Doncs té la paraula la diputada molt honorable Ana Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució la trobem molt encertada, ens dona aquesta visió de país i el fet d'aquesta possibilitat d'igualar les oportunitats a qualsevol lloc i a qualsevol centre en qualsevol territori del nostre país, el fet que dona aquella visió d'aquell país viu i que qualsevol centre, qualssevol pares, d'un poble petit com d'un poble gran tinguin les mateixes opcions.

Per això la veiem encertada, té aquesta visió d'aquesta igualtat d'oportunitats i davant d'una evidència que nosaltres compartim perquè ens agrada aquesta visió de país equilibrat, nosaltres hi votarem a favor.

La presidenta

Gràcies senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, des d'Esquerra compartim la totalitat del contingut de la proposta de resolució. Els municipis que es troben en zones rurals pateixen aquesta desigualtat d'oportunitats a l'hora de poder accedir a les activitats extraescolars, però no només a les activitats extraescolars, sinó sovint aquelles activitats que es fan fora del centre però en horari lectiu degut al tema dels desplaçaments, perquè hi ha distàncies entre els nuclis de població i també pel poc volum d'alumnat.

De fet, en aquest sentit nosaltres tenim una proposta que, de fet, es va aprovar per unanimitat, la moció sobre polítiques educatives que Esquerra Republicana vam presentar al juliol, que anava amb la línia de fer un pla pilot de zona rural integrada basat en corresponsabilitat, això sí, entre els ajuntaments i el Departament d'Educació i és un pla pilot que ha de determinar exactament aquestes assignacions de cada Administració per facilitar la mobilitat de l'alumnat en activitats i fins i tot en projectes educatius compartits entre diferents instituts escola i diferents centres educatius, evidentment, amb l'objectiu d'adequar les necessitats de l'entorn rural, afavorir el repoblament dels entorns rurals i també l'arrelament al territori.

I, de fet, tenim una eina fonamental, aprovada també al juliol, la Llei de l'Estatut dels Municipis Rurals, aquesta llei que ha de permetre fer efectius els drets de les

persones que viuen en entorns rurals, en municipis rurals i que, de fet, contempla diferents articles, aquesta llei, que van en aquesta direcció. Des de la concertació d'accions en concret a través de convenis i sobretot de finançament i també amb fons d'inversió directa, en concret a l'article 26.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies, presidenta. Bien, con esta propuesta de resolución es como pedir que las cosas funcionen bien. Claro, es obvio, vamos a votar a favor. En la pasada legislatura, al menos yo soy consciente de ello, se han pedido soluciones similares a esta, pero al final, pues bueno, no se pone el cascabel al gato, con lo cual vamos a hacer un acto de fe y esperemos que esto se cumpla por una razón de justicia.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del senyor David Cid, en representació del Grup Parlamentari dels Comuns

David Cid Colomer

Sí, presidenta, breument, per anunciar el nostre vot favorable a la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies.

Doncs donat que no hi han esmenes... *(Rocio Garcia Pérez demana per parlar.)* Ah, d'acord, sí, disculpi. Veu? Per això li donava la paraula al principi, perquè no l'hi tornava a donar. En representació del Grup Socialista i Units per Avançar té la paraula la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta El govern de tothom té la mirada posada també en el món rural, en garantir la inclusió, l'accessibilitat, la igualtat d'oportunitats i l'equitat per oferir a l'alumnat els serveis necessaris per fer efectiu llur dret a l'educació. S'està dialogant amb els pobles i amb la seva gent, s'atenen les seves necessitats, s'escolta el territori i també les demandes de la població, amb una mirada centrada en l'educació, com no. També en el fora escola, l'educació en el lleure, enfortint la xarxa d'escoles rurals a Catalunya i a les entitats del Tercer Sector que atenen majoritàriament les activitats extraescolars són també una prioritat del Govern.

Com diu i s'ha dit ara, la Llei 8/2025, de l'Estatut dels Municipis Rurals ja recull l'obligatorietat i que, a més a més, el Govern garantirà el transport escolar i el servei de menjador d'aquell alumnat que no disposi de l'oferta del nivell educatiu corresponent en el seu municipi de referència i que també s'hagi de desplaçar obligatòriament fora de la seva població. I concretament, des de la Direcció General de Joventut ja s'atorguen subvencions a les entitats del lleure educatiu i també una mirada també territorial, que ja contempla aquest criteri de valoració.

A més, ja s'acompanya també i es dona suport tècnic i econòmic i formació i reconeixement perquè es pugui fer aquesta oferta d'activitats extraescolars i de lleure a tot el territori, atenent aquesta diversitat. I, per tant, pensem que aquesta proposta que presenta el Grup del Partit Popular de Catalunya ve a reforçar el camí i la feina que ja es fa des dels departaments corresponents i també des de la Direcció General de Joventut, a qui corresponen algunes de les convocatòries d'ajuts a activitats del lleure educatiu que ja són vigents.

Respecte al posicionament del nostre grup avancem que donarem suport a gran part dels punts que es plantegen, perquè el Govern ja ha posat en marxa un estudi a tots els municipis de Catalunya que tenen centre educatiu, incloent-hi l'anàlisi del sistema de transport de l'alumnat per les activitats extraescolars, per posar en marxa un pla educatiu d'entorn intermunicipal i que l'alumnat de l'àmbit rural pugui beneficiar-se dels recursos que aquest mateix pla aportaria.

Respecte al punt 3, el qual proposa crear un fons econòmic específic per donar suport a les escoles rurals i el sosteniment del transport per les activitats extraescolars, voldríem dir que actualment ja hi ha la possibilitat de fer-les a través

dels plans educatius d'entorn, doncs ja s'estan atenent aquestes necessitats que té l'alumnat de Catalunya.

I bé per acabar, voldria dir que esperem que les votacions dels grups parlamentaris d'avui vagin també en el mateix sentit i direcció que el vot favorable als pressupostos de la Generalitat pel 2026, sinó, evidentment moltes de les coses que s'estan demanant no serien possibles.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada.

He entès, per tant, que demana alguna votació separada d'algun punt? (*Veus de fons.*) 1, 2, 3? Del 3?

Molt bé, doncs passem a votar els punts 1 i 2 de la proposta resolució.

Vots a favor?

S'aproven per unanimitat.

Ara passarem a la votació del punt 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda aprovat el punt 3, amb 11 vots a favor i 5 abstencions.

Proposició de llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del sis per cent del producte interior brut per l'educació (nomenament de la Ponència)

202-00058/13

Bé, doncs i ara ja finalment passarem al punt 11 de l'ordre del dia, que és la proposició de llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del sis per cent del producte interior brut per l'educació. Bé, la Comissió d'Educació, a la sessió tinguda el dia 19 de maig de 2025, va nomenar la Ponència

que ha d'elaborar l'informe sobre la Proposició de Llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del sis per cent del Producte Interior Brut per l'educació i les esmenes presentades, d'acord amb l'article 120.1 i els concordants del Reglament.

Posteriorment la Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha designat...

Fitxer 12

una nova diputada ponent, la il·lustre senyora Mar Besses Casanovas, en substitució de la il·lustre senyora Irene Aragonès Gràcia. El Grup Mixt ha designat com a diputada ponent la il·lustre senyora Rosa Maria Soberana i Bonet i, com a conseqüència de la renúncia a la condició de diputada de la senyora Laia Estrada, aquesta ja no forma part de la Ponència.

Així doncs, la Ponència queda integrada pels diputats i diputades següents. Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gisela Navarro Fuster. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Ana Erra i Solà. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana Mar Besses Casanovas. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Cristian Escibano Ramírez. Pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, Manuel Jesús Acosta Elías. Pel Grup Parlamentari dels Comuns, Jéssica Albiach Satorres. Pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra no tenim encara la persona designada. I pel Grup Mixt, Rosa Maria Soberana i Bonet.

Per tant, sense més, doncs aixequem la sessió i gràcies per la seva participació.

La sessió s'aixeca a...